

ZIŅU BLUSA

Janvāris 2021./2022.m.g.

Mūsu janvāris

Mūsu 1. semestra atskats

2. lpp.

Barikāžu atceres diena

13. lpp.

1. klases aktivitātes

14. lpp.

6. klase Riekstukalnā

15. lpp.

R. Mūka domrakstu konkurss

16. lpp.

Mūsu 1. semestris

9. klase - mans ceļš uz pamatskolas beigšanu

Es mācos šajā privātskolā jau deviņus gadus. Desmit gadi, ja ieskaita bērnudārzu gadu.

Man ļoti patīk, ka šī skola rīko daudzus pasākumus, kur iesaista pašus skolēnus un skolotājas, un tiešām jūties, kā cilvēks un tiek iesaistīts, nevis atstumts. Mēs esam kā liela ģimene. Man liekas, ka pamatskola ir viens no dzīves svarīgākajiem laikiem, kad dzīvot, jo cilvēks tik daudz jaunas lietas iemācās. Pamatskolas laikā ne tikai mācies, bet arī atrodi tās lietas, kas Tev patīk. Tu atrodi pats sevi un savas intereses, maini arī sevi un savu uzvedību. Esmu uzvedību ļoti mainījis pa gadiem un lepojos, kāds es esmu tagad. Kad biju mazāks, man likās, ka šis laiks nekad nepienāks, bet tagad ir. Tā gribēju, lai ātrāk izaugu un neesmu vairs mazs, bet tagad tikai varu domāt par gulēšanu bērnudārzā.

Tas man liek novērtēt dzīvi, jo ļoti ātri skolas laiks ir pagājis. Esmu saticis daudzus cilvēkus, kas tagad ir mani draugi, esmu ļoti pateicīgs, ka manā dzīvē šādi cilvēki ir ienākuši. Mans nākamais mērķis ir pabeigt vidusskolu! **Lazars** Kā jau vienmēr, man negribējās iet uz skolu pēc vasaras brīvlaika. Bet tad es atcerējos, ka tur ir mani draugi un daudzas jaunas lietas, ko vajag iemācīties. Cerēju, ka mācības klātienē ilgi neilgs, bet jau vesels semestris pagājis.

Es nekad nebūtu domājis, ka man pietrūkst ekskursiju tik ļoti, cik man tagad to pietrūkst. Covida dēļ visas jaunrās aktivitātes tika atceltas. Es biju bēdīgs, ka "Lielās Mammās" nebija, jo šogad mums nebūtu jāorganizē un varētu izbaudīt pasākumu bez stresa.

Šajā semestrī mums bija jāmacās citā kabinetā. Sākumā biju diezgan nomākts, bet tad uzzināju, ka tas ir mājturības kabinets, un sāku mazliet priecāties.

Semestris iesākās kā visi pārējie, izņemot to, ka šis ir mans pēdējais mācību gads šajā skolā. Ir diezgan bēdīgi, redzot, cik ātri laiks paiet. Liekas, ka tikai vakar sāku iet šajā skolā, bet jau astoņi gadi garām.

Šī ir ļoti laba skola, ar labiem cilvēkiem, es vienmēr atcerēšos un stāstīšu citiem par šiem burvīgajiem astoņiem gadiem šeit. **Kristofers**

Šis gads man būs daudz grūtāks nekā iepriekšējie, jo būs jāgatavojas eksāmeniem, kurus man ir svarīgi nolikt. Vairāk mācišos eksāmenu priekšmetus - matemātiku, latviešu valodu, angļu valodu un vēsturi.

Man visvairāk patīk matemātika, jo man tā šķiet visinteresantākā stunda, un katru gadu tai esmu visvairāk gatavojies, bieži vien arī ar vecāku palīdzību. Visgrūtākais priekšmets man šķiet latviešu valoda, tāpēc ka man tā tik ļoti nepadodas un ir neliels stress stundās. Bet, lai es noliktu eksāmenu, šim priekšmetam pievērsīšu vairāk uzmanības un esmu apņēmies cītīgāk mācīties un atkārtot dažādus gramatikas likumus, piemēram, kādas pieturzīmes jālieto dažādos teikumos.

Ārpus skolas vēl nodarbojos ar sportu, un tāpēc pēcpusdienās un vakaros man ir lielāks nogurums. Dažreiz ir grūti koncentrēties, lai vēl pēc treniņiem mācītos. Apziņos, ka labi justies, lai sagatavoties nākamajai dienai, ir ļoti svarīgi, tāpēc esmu samazinājis laiku sportam. Ir svarīgi, lai pēc skolas būtu spēks izdarīt uzdotos uzdevumus un sagatavoties pārbaudes darbiem. Pēc šīs skolas pabeigšanas es gribētu mācīties kādā labā vidusskolā, lai pēc tam varētu tik labā darbā. **Kristiāns**

Man ceļš uz pamatskolas beigšanu ir bijis mainīgs. Vienā gadā mācībās iet labi, bet otrā gadā - ne tik labi. Vienā priekšmetā veicas, bet atkal otrā ne vai, mācoties vienu tēmu es visu saprotu, bet nākamo tēmu nesaprotu.

Kad es sāku tikko skolu, es atceros, ka man viss ļoti labi gāja, bet tās bija, protams, kādas četras klases (tikai no 1. klases līdz 4.). Bet atkal ar uzvedību ... visa dienasgrāmata bija pilna ar piezīmēm, bet vēlāk, 5. klasē, es mainījos, un tad arī man beidza iet tik labi mācībās.

Vēlākas klasēs es ļoti gaidīju, kad ķīmija sāksies, jo man onkulis ir ķīmiķis, kurš pēta zāļu efektus un vēl visu kaut ko. Es bērnībā vienmēr ar viņu veicu dažādus eksperimentus, tāpēc man ļoti gribējās ķīmiju, bet tagad, kad man tā ir - nepadodas. Es esmu gribējis, augot lielāks, strādāt visādos darbos, piemēram, par ķīmiķi, auto inženieri, ārstu u. c. Tagad gribētu strādāt vai nu par veterināru, vai rāpuļu patversmē un būt atbildīgs par visādām būstām būtnēm tur. Kad pamatskola beigsies, vēl neesmu atradis skolu, uz kuru es iešu, bet ceru to drīz atrast un vispār ceru, ka nolikšu šīs klases eksāmenus, lai uz to tiktu. **Hugo**

Es manā skolā "Gaismas tilts 97" esmu savā pēdējā klasē. Pabeidzot šo klasi, būšu pabeidzis pamatskolu. Vēlos pastāstīt, kā tur nokļūšu un kādi man plāni pēc absolvēšanas.

Šos pēdējos 8 gadus esmu mācījies privātajā pamatskolā "Gaismas tilts 97". Tā ir maza privāta skola Ķekavā, kur skolotājas māca ļoti labi un neļauj tik viegli tev padoties.

Kopš 1. klases esmu mācījies cītīgi. Dažus gadus ne tik labi gājis. Un vēl joprojām esmu mācījies te arī ar diviem klases biedriem no 1. klases - Danielu un Lazaru.

Šajā semestrī vēlos iegūt labākas atzīmes un zināšanas, lai tiktu tālāk dzīvē. Kārtīgi samācoties šai semestrī, tas man palīdzēs dzīvē.

Vēlos tikt kādā mūzikas vidusskolā, kur mācišos mežraga spēli. Tas nozīmē, ka man vajadzēs mācīties arī mūzikas skolā. Lai būtu iespēja nokļūt mūzikas vidusskolā, man vajag kārtīgi mācīties visus mācību priekšmetus. Šo semestri beidzot, ceru, ka varēšu uzsākt mācības Jāzepa Mediņa mūzikas vidusskolā, kas ir viena no labākajām mūzikas vidusskolām Latvijā. Ir arī iespēja, ka es tur nebūšu viens no mūsu skolas. **Dzintars**

Mūsu 1. semestris

9. klase - mans ceļš uz pamatskolas beigšanu

"Pie grāmatām savām
Man jāķeras, māt:
Skolas laiks sākas jau,

Septembris klāt," tik būtiski dzejnieks A. Vējāns raksta par pierasto 1. septembri.

Katru gadu ir septembris. Daudzi skolnieki vēlas – brīvlaiks būtu ilgāks. Bet man tā nešķita. Biju vairāk par visu priecīgs, ka būs skola, un tā notiks klātienē! Apnika nevienu nesatikt, tik redzēt caur mazajiem lodziņiem. Zinu, zinu, šo pašu vēl teicu 8. klasē, nebija pat ziema un atkal jau tikāmies tiešsaistēs. Tomēr šis gads būs atšķirīgs...es ceru!

Pirmajā mācību gada dienā bija jāievada 1. klasīte, tas liecina, ka esam vecākie skolnieki. Pasākums bija prieka un nedaudz skumju pilns. Manas klases sastāvs nepalielinājās, bet vismaz viens neaizgāja. Un tā mēs sākām mācības ar domu, ka viss būs, kā ierasts, kaut nojautām, ka tā nesanāks.

Devītais gads nav jautrs. Katru dienu astoņas stundas, un tik mācāmies ... kā vienmēr. Tikai tagad ierobežojumu dēļ nav notikuši lielākā daļa skolas pasākumu. Atļāva rudens ekskursijā doties katrai klasei individuāli. Mums paveicās – tikām uz "Stūra māju" (vienmēr ir lielas rindas). Šī pieredze bija ļoti izglītojoša. Pirmkārt, uzzināju, kas ir čeka, otrkārt, ko viņi darīja, treškārt, cik grūti bija tiem, kuri domāja citādāk PSRS laika Latvijā.

Ak, gandrīz aizmirsu par Skolotāju dienu! Kopā ar Pēdējo zvanu, manuprāt, šī ir nozīmīgākā skolas tradīcija 9. klasei. Atceros, ka katru gadu domāju: "Nevaru sagaidīt, kad varēšu arī izjust, kā tas ir - mācīt klasi!" Tomēr tas nenotika. Novadījām stundas skolotājiem. Un pat tad laika trūkuma dēļ nepaguvu.

Tagad ir jau otrais semestris, eksāmeni ir netālu, tāpēc arī mācos un mācos. **Daniels**

8. klases skats uz pagājušo semestri

Šī mācību gada pirmais semestris bija grūts un stresa pilns. Bija jāraksta daudz projektu, pārbaudes darbu un citu apjomīgu mājasdarbu. Šajā semestrī es biju daudz patstāvīgāks un čaklāks, vienmēr mācījos pirms pārbaudes darbiem, vairāk koncentrējos projektu taisīšanā. Stundās un konsultācijās uzmanīgāk klausījos skolotājās, lai saprastu mācību tēmu. Diemžēl koncentrēties traucēja klasesbiedri, kas ir palikuši skaļāki kā līdz šim, un tas traucēja stundās.

Taču bija arī pozitīvi notikumi – daži pasākumi. Man ļoti patika rīkot Ziemassvētku pasākumu 1. līdz 4. klasei, tas bija gan atbildīgi, gan ļoti jautri visu sarīkot. Ralfs un Kristaps bija ļoti smieklīgi salaveču kostīmos! Visi mazie bija paklausīgi un mierīgi, izņemot trešo klasi – šos sīkos nevarēja savaldīt.

Man patika semestra noslēgums – klusa, jauka un mierīga pasēdēšana ar klasesbiedriem, un nekāda skolas uzveduma, tikai noskatījāmies filmu un gājām mājās. **Deins**

Man liekas, ka šis mācību pusgads bija ļoti izdevies, kaut arī dabūju kādu nesekmīgu atzīmi. Klase bija mierīga visu semestri. Bija daudz notikumu – gan labu, gan sliktu. Man nepatika prezentēt matemātikas projektu, jo tas bija jāraksta angļu valodā. Bija jāraksta daudz kontroldarbu, kuri nebija viegli, piemēram, sociālajās zinībās man nebija izpildīti darbi soma.lv, tāpēc katru stundu man bija jāraksta iepriekšējie darbi. Semestra beigās jau kļuva vieglāk, jo mūsu klase gatavoja 1.-4.klasei pasākumu, un tas mums izdevās ļoti labi – katrs piedalījās un deva idejas. Daniels Semestris sākās labi, mums pievienojās vēl daži mācību priekšmeti, par ko es biju laimīga. Labi, ka nebija ilgi jāmācās pie datora. Devāties kopā ar devīto klasi ekskursijā uz Stūra māju Rīgā. Bija interesanti, tomēr man pietrūkst lielo ekskursiju, kurās mēs bijām visa skola kopā. Vēlējamies doties vēl vienā piedzīvojumā, bet diemžēl nesanāca, tomēr es ceru, ka šajā semestrī mums tas izdosies. Visvairāk man patika pēdējais skolas mēnesis, kad pašpalvalde izdomāja katru nedēļu kaut ko interesantu, lai uzjautrinātu mūsu skolas dzīvi. Izdekorēt savu klasi – tā bija ļoti laba ideja! Tu katru dienu pavadi vienā un tajā pašā telpā, no rītiem ienākot klasē, uzreiz jūties omulīgāk, mājīgāk. Kopumā šis semestris pagāja labāk, nekā es biju iedomājusies. Ceru, ka otrais semestris paies vēl labāk! **Līva**

Pirmais semestris man pagāja diezgan mierīgi. Es esmu priecīgs par to, ka gandrīz nenācās mācīties attālināti. Šogad es pabeidzu pusgadu ar diezgan labām sekmēm un pat dabūju bronzas ābola diplomu. Man pagājušā gada attālinātajā mācību procesā veicās ļoti slikti, tāpēc es jau nedaudz nobijos, ka būs atkal jāsež mājās, bet tomēr man veicās un skola attālināti notika patiešām tikai divas nedēļas. Semestris bija jautrs. Adventes laikā izrotājām klasi ar dažādām spīguļojošām un krāsainām gaismiņām, izgriezām papīra sniegpārslīņas un gājām ārā mētāties ar pikām un celt sniegavīrus. Sarīkojām arī sākumskolēniem svētkus ar dažādām jautrām aktivitātēm. Šo semestri es pavadīju ļoti labi, un es ceru, ka otru pavadīšu tikpat labi.

Umārs

Manuprāt, šis pusgads bija diezgan izdevies ar to, ka mēs varējām mācīties klātienē, neskaitot to vienu reizi, kad bija jāpamācās attālināti. Pēc manām domām, tas pagāja ļoti ātri. Man patika, ka šajā pusgadā mums bija dota iespēja mācīties skolas solā. Manuprāt, mācīties skolā ir labāk nekā mājās, jo tev klāt ir skolotājas, kurām tu vari pajautāt, ja kaut ko nesaproti, jo tālmācībā ir sarežģītāk kaut ko saprast, taču man nepatika, piemēram, tas, ka covid-19 dēļ mums nenotika visi skolas pasākumi, tradīcijas un ekskursijas, bet pasākumi, kuri notika, nebija tik forši kā katru gadu. Es esmu diezgan priecīgs par šo pusgadu un par to, kā tas ir noritējis. Mēs tikām cauri varbūt ar nelielām grūtībām, bet kopumā viss bija labi, un es ceru, ka ar laiku viss kļūs arvien labāk. **Ralfs**

Mūsu 1. semestris

8. klases skats uz pagājušo semestri

Šogad pirmais pusgads bija īpaši labs, jo tas notika klātienē. Šis semestris vairāk līdzinājās gadiem pirms covid, ja neskaita maskas un ierobežojumus, lai gan arī tie nepadarīja mācības sliktākas. Manuprāt, pēc ilgā laika tālmācībā atkal pabūšana klātienē atgādināja, cik labi ir strādāt skolā, nevis mājās – vieglāk ir gan mācīties, gan interesantāk ir starpbrīžos. Protams, joprojām dažas nodarbes nevarēja notikt, kā, piemēram, ekskursijas, bet man tās arī vispirms nešķīta tik svarīgas, tādēļ tas nav liels zaudējums. Dzirdēju, ka citiem attālināti atzīmes bija kļuvušas sliktākas nekā parasti, bet man tās bija diezgan līdzīgas, tomēr tik un tā sēdēt skolas solā ir daudz vieglāk. Kopumā pirmais semestris ir pagājis labi un arī neticami ātri, tādēļ tikai jācer, ka otrais būs tikpat labs. **Ketrīna**

Ja salīdzina 8.klases un 7.klases 1.semestri, kurā gandrīz visu laiku mācījāties attālināti, tad šis pusgads man patika daudz labāk. Satiekot klasesbiedrus klātienē, diena paiet ātrāk un jautrāk. Satiekot skolotājus, mācības padodas labāk un var vieglāk uztvert jauno mācību vielu. Man, mācoties no mājām, nebija pietiekami daudz motivācijas, lai piespiestu sevi strādāt, tāpēc man klātienē patik daudz labāk. Kaut arī daudzi pasākumi izpaliek, tāpat kādu klases ietvaros varam nosvinēt. Lai arī sākumā izskatījās, ka Ziemassvētku pasākums mazajām klasēm nesanāks, kā bijām domājuši, tomēr tas sanāca labāk, nekā gaidījām. Es vēlos turpināt mācīties klātienē, jo tad biežāk satieku draugus, varu vairāk izrauties no mājas vides un labāk padodas mācības. Ceru, ka turpmāk tiksīmies klātienē. **Kristaps**

Bija patīkami tikt ar klasesbiedriem un draugiem. Beidzot notika arī skolas pasākumi. Klātienē ir labāk mācīties, jo ir nākuši klāt jauni mācību priekšmeti, kurus apgūt attālināti būtu grūti. Lai arī mums skolotāji nāk pretī, sniedz konsultācijas, tiešā kontaktā mācības rit raitāk. Skolā ir labāk, jo var satikt klasesbiedrus, mācīties ir vieglāk, vairāk jauna uzzini, nekā sēžot mājās. Ceru, ka otrais semestris nebūs jāpavada mājās, citādi būs grūtāk devītajā klasē nolikt eksāmenus. **Markuss**

7. klase - mani vērtējumi un atziņas

Semestris sākās klātienē, kas bija pārsteigums visiem. Man vairāk patika klātienē, tāpēc es nebiju bēdīgs. Bet bija arī plūsi attālināti, piemēram, nebija jāceļas agri.

Skola sākās kā katru gadu - garlaicīgi un nogurdinoši, bet nebija slikti. Man 1. semestrī visvairāk patika inženierzinības un sports. Inženierzinības tāpēc, ka tās mums notiek pirmo gadu, un tur mēs veidojam dažādus kokdarbus. Sports, jo man tas padodas. Visvairāk man nepatīk tas, ka mums ir Covid testi pirmdienās un ceturtdienās. Ceturtdienas ir ciešamas, jo tas notiek starp stundām, bet pirmdienās ir jāceļas agrāk, lai paspētu tikt 15 minūtes pirms stundas, un pirmdienās tests ir tikai tiem, kuri nav vakcinējušies. Pasākums, kas mani iepriecināja, bija brauciens uz Riekstu kalnu slēpot. Daļa klases slēpoja, daļa gāja pa meža takām.

Kopumā man patika 1. semestris, bet bija brīži, kuros gribējās tikt prom, bet vienmēr jāturpina līdz galam. **Dainis**

Atsākt mācības pēc vasaras brīvdienām savā ziņā ir izaicinājums, jo jāatgriežas pie zināma režīma: agra celšanās, gatavošanās uz nākamo stundu, došanās uz pulciņiem, un vakars jau klāt. Atpūtai atliek daudz mazāk laika. Man noteikti labāk patīk mācīties skolā nekā mājās. Bija neierasti satikt savus klasesbiedrus. Kad atskan skolas zvans uz starpbrīdi, uzreiz jau var zināt, ka drīz sāksies liela jautrība! Klasē tad valda neiedomājams troksnis, pēc tam ir atkal grūti apklust un būt gataviem nākamai stundai.

1. semestris man bijis salīdzinoši grūts, jo nākuši klāt ir jauni priekšmeti. Atzīmes bija sliktākas nekā citus gadus, bet turpinu centsties un mācīties, lai tās uzlabotu. Bija jauki, ka ar skolotāju devāmies pārgājienā uz mežu, vismaz varēja arī atpūsties! Nepatīkamākais bija tas, ka uz semestra beigām bija tik daudz pārbaudes darbu, ka mani pārņēma liels stress.

Ceru, ka 2.semestrī varēšu uzlabot atzīmes un man veiksies labāk, jo esmu apņēmības pilna! To novēlu sev un pārējiem! **Evelīna**

7. klases 1. semestris pagāja ātri. Es atradu jaunus hobijus, ar kuriem bieži nodarbojos. Man patika skolas Ziemassvētku pasākumi un dekorācijas. 7.klasē bija jauni mācību priekšmeti, piemēram, inženierzinības, kur bija jautri strādāt grupās un veidot projektus ar klasesbiedriem. Viss semestris bija mierīgs un patīkams atšķirībā no iepriekšējā gada un aizpagājušā. Ir labi beidzot atkal atgriezties klātienē un satikt visus savus ilgi neredzētos draugus pēc ilgās mājāsēdes un brīvlaika – tā bija vislabākā lieta 1. semestrī. **Anrijs**

Pirmajā semestrī man negāja viegli ar mācībām. Es daudz slimoju un biju aizdevies uz ārvalstīm. Vēl man iztraucēja attālinātā mācīšanās un negriba mācīties. Skolā biju ļoti maz.

Bet bija arī pozitīvas lietas, kā, piemēram, ar saviem draugiem jeb klases biedriem devāmies slēpot. Mums arī bija dota iespēja izkrašņot klasi un padarīt to skaistāku. Man bija labs pirmssvētku noskaņojums.

Vairāk par to nekā pozitīva nav, un man liekas, ka 1. semestris varēja būt daudz labāks. Ikdienā bija jāsaskaras ar vairākām grūtībām gan skolā, gan ģimenē un privātajā dzīvē. Es noteikti arī pats varēju pacensties un izlabot visas sliktās atzīmes. Bet laiku atpakaļ patīt nevar, un cerēju, ka nākotnē viss būs labāk un pats arī centīšos visu uzlabot. Kopumā es domāju, ka 1. semestris ar neko labu neizcēlās tieši man.

Mūsu 1. semestris

7. klase - mani vērtējumi un atziņas

Man 1. semestrī bija daudz dažādu notikumu, piemēram, mēs, daļa klases, devāmies pastaigā pa mežu līdz Riekstukalnam. Tas bija ļoti interesanti, jo es biju galvenais, kurš rādīja ceļu. Protams, mēs nevienu reizi nenomaldījāmies, jo mums bija jāseko uz koka uzzīmētām pēdīnām.

1. semestrī ar klasi bijām uz sulu konfekšu darbnīcu tepat, Ķekavā. Tur nogaršojām dažādu garšu sajaukumu marmelādes konfektes. Tās bija ļoti, ļoti garšīgas! Darbnīcā arī paši taisījām konfektes un arī nopirkām jau uztaisītas konfektes. Maniem vecākiem tās arī ļoti garšoja. Iesaku visiem pamēģināt. Žēl, ka ierobežojama dēļ nenotika Mūzikas lektorijs. Es ļoti ceru, ka 2. semestrī notiks Mūzikas lektorijs, jo man ļoti patīk doties uz šiem pasākumiem.

Ar mācībām 1. semestrī negāja viegli, jo viela kļūst sarežģītāka, dažkārt ir slinkums mācīties

un citas lietas šķiet interesantākas un aizraujošākas. **Mārtiņš G.**

Vēja spārniem ir paskrējis kārtējais semestris. Gaidot mācību atsākšanos, ir noderīgi atcerēties jaukos piedzīvojumus klases lokā un arī dažus sīciņus nedarbus, kā arī mācību procesu, kas ne vienmēr bija rozālapīņu sēts. Lai, no kļūdām mācoties, iesāktu otro pusgadu, jāatskatās uz jaukajām atmiņām, un tad arī varēs doties uz skolu ar pozitīvu noskaņu kabatā.

Man patika klases pasākums, kad devāmies daļa slēpot un daļa pastaigāties pa Riekstu kalnu. Piedzīvojums bija labi izplānots, gana interesants, kā arī atmiņā paliekošs. No šīs mežainās pastaigas labi atcerēšos sniega piknu cīņas ar klasesbiedriem, kas bija jautras bet beigu beigās arī mazliet sāpīgas.

Atmiņā arī atāust mazie nedarbiņi – sveces vaska likšana uz pirksta un nepārspējamā sniega piknu cīņa klases vidū. Tīkami bija redzēt klasesbiedru vienotību, kā arī blēņu baudu viņu sejās. Tādu atrakciju ar dažiem zēniem un kādu meiteņu līdzdalību sen nebiju izbaudījusi, paveicās, ka klase netika manāmi izvandīta. Tas bija jautri un pārmaiņas pēc man ieinteresējoši. Citreiz vairs tādas lietas nedarīšu, jo sazin kas varēja notikt ar sniegainajām pikām, bet pēc tam šo blēņu noskaņu varu atcerēties vēl ilgi.

Pats mācību process bija dažāds, jo katrā mācību priekšmetā gāja citādi. Šajā semestrī man iepatīkās sports, bioloģija un inženierzinības. Es vairāk nekā agrāk gatavojos bioloģijas kontroldarbiem un dabūju vidēji labas atzīmes. Inženierzinības ir interesantas ar visiem neparastajiem projektiem. Sports šajā semestrī bija pavisam interesants un aizraujošs, stundas pagāja nemanāmi. Skolotājs labi mācēja iemācīt neskaidro, kā arī ļāva mazliet paspēlēt jautras tautas bumbas spēles priekam. Skolā manāmi sāka uzdot vairāk mājas darbu, bet man patīk izaicinājumi!

Man prieks, ka ir pagājusi daļa no 7. klases, kas bija pilna ar raibiem un pa vidu pelēkiem notikumiem. Sagaidot jauno mācību semestri, ceru, ka tas būs jautrs, aizraujošs, pamācošs un, protams, izglītojošs. **Gabriēla**

Pirmais semestris bija ļoti grūts, kaut arī man patika sarunāties un darīt dažādus projektus skolā kopā ar draugiem, tomēr tas bija neparasti.

Visgrūtākie priekšmeti bija literatūra un latviešu valoda, jo daudz kas piemirsies un arī jāapgūst no jauna. Manas atzīmes bija dažādas - sliktas, arī labas. Es sākumā nesapratu krievu valodu, bet pēc tam ļoti cītīgi mācījos un sapratu, un liecībā saņēmu atzīmi 7. Mans mīļākais priekšmets bija inženierzinības, jo man ļoti patīk būvēt un konstruēt. Skolotājs Dāvis pasniedz stundas ļoti interesanti, un jāizveido praktisks projekts.

Sociālajās zinībās arī bija jāgatavo projekts, kurā bija jāraksta par sevi un savu raksturu, domāju, ka nākotnē tas man noderēs. Ļoti interesants uzdevums - bija jāraksta apsveikums latviešu tautai konkursam „Es - Latvijas nākotnes veidotājs”. Viens no nedaudziem darbiem, kas man patika un sanāca, un rezultātā ieguva atzinību un Latvijas valsts prezidenta apsveikumu 18. novembrī.

Paldies mūsu klases audzinātājai Vitai, kura noorganizēja ziemas pasākumu visai klasei Riekstu kalnā. Mēs sadalījāmies divās komandās: viena devās pārgājienā pa mežu, pārējie slēpot Riekstu kalnā. Visi bija ļoti priecīgi!

Es apguvu daudz jaunu lietu, piemēram, rakstot sociālo zinību projektu, uzzināju īpašības par sevi un savu raksturu. Svarīgākais - sapratu, kas man ir jāuzlabo un jāattīsta sevī. **Mārtiņš L.**

Pēc manām domām, pirmais semestris pagāja ļoti ātri. Tāda sajūta, ka tikko beidzās vasaras brīvlaiks, bet otrais semestris jau sācies. Ja godīgi, no pirmā semestra neko daudz neatceros. Vispīlgtāk man atmiņā palicis kopā pavadītais laiks ar klasesbiedriem. Man viņu ļoti pietrūka attālināto mācību laikā. Es šo semestri raksturotu kā smieklīgu, jautru un priekpilnu. Šajā mācību gadā, pēc manām domām, esmu vairāk sākusī novērtēt savus klasesbiedrus. Tāda sajūta, ka attālinātās mācības kaut kādā veidā mūs padarījušas draudzīgākus. **Lita**

Pirmais semestris pagāja pārsteidzoši ātri un bez mācībām attālināti, par ko es biju pārliecināts, ka notiks. Gads sākas ar to, ka mūs iepazīstināja ar jaunajiem mācību priekšmetiem, kas ir ģeogrāfija un inženierzinības, kā arī jauns mājturības veids – dizains un tehnoloģijas. No šiem priekšmetiem visvairāk man patīk inženierzinības, jo tajās mēs varam izpausties, neiespringstot uz domāšanu. Mācību process īsti neatšķīrās no pārējiem gadiem, taču nācas pierast nēsāt masku visur, kur ej, neatkarīgi no tā, kur tu esi skolā.

Semestris beidzās ar to, ka mēs ar visu klasi devāmies pārgājienā uz mežu un mūsu galamērķis bija Riekstukalns. Manuprāt, šis pārgājiens bija ļoti izdevies un foršs. Kopumā 1. semestris bija ļoti jautrs! **Kristaps**

1. semestrī mūsu klase bija ražotnē "Konfelāde" un decembrī daļa brauca slēpot uz Riekstukalnu, bet daļa gāja pārgājienā. Man patika slēpot, bet nepatika, ka tad bija tikai divas trases atvērtas. "Konfelādē" man patika, ka tur pastāstīja, kā gatavo konfektes, un mēs varējām taisīt paši savas. Man nebija grūti pierast pie mācīšanās klātienē pēc visa pagājušā mācību semestra. Man patīk jaunais mācību priekšmets inženierzinības. Man patika, kā mūsu klase bija izgreznota Ziemassvētku gaidīšanas laikā. **Valters**

Mūsu 1. semestris

7. klase - mani vērtējumi un atziņas

Mans 7. klases I semestris ir bijis raibs, ir gan labi brīži, gan ne tik labi. Pirmajā pusgadā man ir bijuši visinteresantākie piedzīvojumi ar klasi.

Pirms svētkiem ar klasesbiedriem un skolotāju dziedājām vācu dziesmu, izrotājām klasi Ziemassvētku noskaņās. Tas bija tik jauki, ka mēs visi centāmies un vēlējamies padarīt telpu skaistāku un krāšņāku. Septembra ekskursijā devāmies uz marmelādes ražotni Ķekavā "Giline for life".

Bija ļoti interesanti uzzināt, kādi ražotāji ir Latvijā, it īpaši, kas ražo tepat uz vietas Ķekavā. Vienā no decembra dienām braucām uz Riekstu kalnu Baldonē. Daži puīši slēpoja no kalna, ar viņiem arī skolotājs Dāvis. Pārējie klasesbiedri ar skolotāju Vitu un vecākiem gājām pa meža taku. Man patika šī ekskursija, neizpalika, protams, bez piedzīvojumiem, apmaldījāmies 2 reizes. Riņķojām, kad atradām īsto ceļu, pildījām uzdevumus, līdz pastaigu taka mūs aizveda uz Riekstu kalnu, kur satikām pārējos. Paskatījāmies, kā viņiem veicas, un tad visi kopā devāmies klāt piknika galdam.

Šajā semestrī notika ziemžēl arī ļoti bēdīgi atgadījumi. Aizgāja viņšaulē divas mūsu jaukās skolotājas. Tas bija ļoti skumjš brīdis. Pie klases audzinātājas Signes mēs vienmēr varējām aiziet kādā bēdīgā vai labā brīdī, un viņa mūs uzmundrināja, samīloja un iepriecināja. Iveta bija mūsu angļu valodas skolotāja, ar viņu mēs varējām gan pasmieties, gan jauki parunāt.

Maza daļa no šī semestra bija arī Zoom. Ļoti nejauki bija tas, ka mūs traucēja sveši cilvēki, tie ielauzās Zoom un zīmēja, ļaustījās, traucēja mums mācīties.

Kopumā mūsu I semestris bija salds, garšīgs kā ērkšķoga, bet ar asumiņiem kā ērkšķogas ērkšķi! **Melānija**

Pirmais semestris bija ļoti interesants, satiku draugus, kurus nebiju redzējis kopš vasaras sākuma, un atpakaļ klātienē biju priecīgs. Man ļoti patika klases pasākumi, piemēram, slēpot ar klasi, man viņi to iemācīja, un labi pavadīju laiku. Mēs ar klasi starpbrīžos spēlējāmies ar sniegu, un man tas ļoti patika, es teiktu - šis semestris bija ļoti labs un labi pavadīts.

Mums vajadzēja prezentēt matemātikas angļu valodas projektu, daudzi to nevēlējās, un tiem, kuri nevēlējās, veicās, tāpēc ka pārcēla to uz nākamo semestri. Esmu ļoti priecīgs par to, jo varu papildināt to prezentāciju vairāk un vairāk. Bija drusku bēdīgi pēdējā mēnesī, jo mans labākais draugs saslima, viņa bija ļoti slima un atnāca uz skolu tikai vienu reizi decembrī. Daudzos starpbrīžos pa mūsu klases logu meta sniega pikas, un dažī no mums atvēra logu, un tie meta iekšā istabā, man tas nepatika jo tad visa klase būtu slapja. Ceru - būs tikpat aizraujošs otrais semestris. **Reinis**

Man šis pirmais semestris bija ļoti interesants jocīgā, sliktā un labā veidā vienlaicīgi. Dažās mācībās es varēju pacensties vairāk, bet sākumā slinkuma dēļ to neizdarīju. Ar laiku atkal iegāju mācību ritmā un rūpīgi centos visos mācību priekšmetos.

Vissarežģītāk man gāja ģeogrāfijā, jo es īsti neizpratu mums uzdotās tēmas, un man bieži vien likās, ka skolotāja pārāk ātri runā, tādēļ nepaguvu pierakstīt, tāpat kā citi, arī es pārjautāju un palūdzu, lai atkārtu sacītu. Mums aptuveni septiņas stundas pēc kārtas bija jāraksta darbs, ko vērtēja ar atzīmi un procentiem, tad vienu stundu mācījāmies, bet pēc tam atkal jāraksta darbi. Šis bija viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ es nevarēju labi apgūt šo priekšmetu.

Mani ļoti saskumdināja inženierzinību atzīmes. Es biju grupā ar Gabriēlu, Melāniju un Mārtiņu Grozu. Pārsvārā kopā ar Mārtiņu izdarīju visu projektu, kamēr abas meitenes tikai ik pa brīdīm pieturēja kokus, kurus es skrūvēju vai zāģēju, bet pārsvārā skatījās video savā telefonā vai pļāpāja. Pēdējās divās stundās vispār neiesaistījās un pat aizgāja prom no klases, tikmēr mēs ar Mārtiņu G. pabeidzām grupas projektu. Bet Gabriēla ieguva augstāku atzīmi nekā es un Mārtiņš. Tas mani ļoti sanikvoja.

Tiesa gan, 7. klases pirmajā semestrī esmu daudz smējusies un izbaudījusi šo pusgadu kā vēl nekad agrāk. Pateicoties Kristeram Milleram, Mārtiņam Gozam, citiem klases puīšiem un lielākoties draugiem ārpus skolas. **Viktorija**
Manuprāt, šī mācību gada pirmais semestris bija ļoti neparedzams. Kuru katru brīdī mācības varēja atcelt un būtu atkal jāmācās attālināti, taču kādu brīdī skolā nevienam nebija pozitīva covid testa. Skola to paveica, samazinot klašu kontaktēšanos.

Šis semestris bija daudz citādāks nekā citi, jo katrai klasei bija tikai viens kabinets. Mūsu klase pavadīja semestri bioloģijas kabinetā. Šajā semestrī mums pievienojās divi jauni priekšmeti – teātra māksla un inženierzinības, kas ātri kļuva par vienu no maniem mīļākajiem priekšmetiem, man tas šķiet ļoti sarežģīts, bet interesants.

Mans mīļākais notikums ir tas, ka es ar draugiem biju slēpot, bet pārējie klasesbiedri gāja pārgājienā. Tas man patika, jo ar draugiem slēpot ir daudz foršāk nekā vienam pašam. Jānis

Pirmais semestris pagāja ļoti ātri. Kad vasaras brīvlaiks beidzās, domāju, ka man būs grūti pierast pie skolas, bet pie tās pieradu diezgan ātri. Man patika, ka pat pēc diviem mēnešiem bija silts, kad es gāju uz skolu. Gada beigās saņēmu savu licību, kurā bija dažas augstākas, bet citas zemākas atzīmes. Es sociālajās zinībās biju pildījis uzdevumu, kurā vajadzēja minēt, kāda būs semestra atzīme, un es gandrīz nevienu neuzminēju pareizi. Kad es to uzzināju, es neticēju, ka es varēju būt tik nepareizs.

Semestra lielākais prieks bija saņemt 2.pakāpes diplomu valsti stāstnieku konkursā "Teci, teci, valodiņa", bet lielākās bēdas bija nebraukt ar klasesbiedriem uz Riekstukalnu, jo es biju saslimis.

Ceru, ka 2.semestrī būs daudz jauku klases un skolas pasākumu! **Kristers**

Mūsu 1. semestris

6. klase - manas domas un vērtējumi

Vasaras garais brīvlaiks aizlidoja vēja spārniem. Tas nozīmēja, ka ir pienācis laiks 6. klasei. Biju diezgan bēdīga, ka tas beidzās, taču bija jauki atkal redzēt klases biedrus un skolotājas.

Pirms sākās mācības pilnā sparā, bija ievadnedēļa, kurā mums pastāstīja par 1.semestra plāniem. Pēc tam sākās īstais mācību gads.

Nezinu, kā citiem, bet man šajos četros mēnešos gāja ļoti dažādi. Bija diezgan grūti atkal uzsākt mācības klātienē, jo gandrīz visu iepriekšējo mācību gadu pavadījām, mācoties attālināti, un pie tā jau biju diezgan pieradusi. Un te atkal bija "jāpārslēdzas". Kopumā kaut kas man paveicās labāk, kaut kas tomēr ne tik labi. Kad kādam mācību priekšmetam pievērsos vairāk, tad arī bija labāks rezultāts.

Noteikti atcerēšos lieliskās ekskursijas mācību gada sākumā un jaukos adventes rītus, kas uzlaboja garastāvokli uz visu dienu. "Latvijas Valsts mežu" rīkotajā ekskursijā noteikti ieguvu daudz zināšanu, kas man noderēs nākotnē, tāpat arī brauciens uz zoodārzu, kur bija iespēja gan labi pavadīt laiku ar klases biedriem un skolotāju, gan redzēt dažādu dzīvnieku ikdienu.

Mana lielākā pirmā semestra atziņa – darīt, būt pacietīgai, un tad viss izdosies! **Amanda**

Līdz šim skola vēl 6.klasē nav bijusi attālināti, kas nozīmē, ka mācības bija vieglākas par pagājušo gadu.

Semestra sākumā, es neteikšu, ka man bija tās labākās atzīmes, lai gan beigās arī nebija perfektas, taču sāku vairāk censties tās uzlabot. Sapratu to, ka pirms katra pārbaudes darba ir jāatkārto viela, jo ar mācību stundām desmitnieku nenopelnīt. Viena lieta, kas man šogad paveicās, ir rakstīšana. Divus manus domrakstus aizsūtīja uz konkurssiem, lai gan es nedabūju augstu vietu, lepojos, ka bija iespēja piedalīties.

Es centīšos, lai otrajā pusgadā atzīmes būtu labākas nekā pirmajā semestrī. Viena lieta jāatstāj galvā - pirmajā vietā liec mācības, tikai kad esi drošs, ka visu saproti, vari darīt citas ar skolu nesaistītas aktivitātes. Tik un tā nedrīkst aizmirst cītīgi mācīties, jo tēmas kļūst grūtākas, un, ja nesaproti vienu tēmu, nākamā šķitīs vēl sarežģītāka. **Amēlija**

Šī mācību gada 1. semestris man bija līdz šim labākais mācību laiks, mācoties šajā skolā, jo attālinātā izglītošana bija tikai divas nedēļas un man nedaudz uzlabojās atzīmes šīnī periodā.

Runājot par vērtējumiem, es uzlaboju rezultātu latviešu valodā, literatūrā, matemātikā un vēl dažos priekšmetos. Vislabāk man veicās pirmajos trijos mēnešos. Turpmākajā periodā mācībās nedaudz pasliktinājās rezultāti.

Spilgtākie mirkli bija divas patīkamas ekskursijas, kurās mēs devāmies rudenī. Daudzi man prasa: "Kurš izbrauciens tev vislabāk patika?" Man abi pasākumi patika vienlīdz labi. Pirmā bija nodarbība dabā, kas notika Tomes mežos. Tā bija izglītojošāka. Brauciens uz Rīgas Zooloģisko dārzu bija jautrāks pasākums. Man patika gan tas, gan tas.

Esmu sapratis, ka labākus rezultātus mācībās gūstu, skolu apmeklējot klātienē, nevis mācoties attālināti. Ekskursijas kopā ar klasi ir jautri pasākumi, pēc kuriem jūtos pacilājoši. **Augusts**

Šī mācību semestra noslēgums sakrīt ar Ziemassvētku un Jaunā gada sagaidīšanu. Tas ir laiks, kad ikviens izvērtē iepriekšējā laika posmā sasniegto. Mans uzdevums ir atcerēties šī mācību gada pirmo semestri. 1. septembris tika gaidīts ar satraukumu par to, kā notiks mācības. Man ļoti gribējās satikt klasesbiedrus un skolotājus, nevis mācīties attālināti. Biju patiesi priecīga par ziņu, ka mācības notiks klātienē. Satiku klasesbiedrus un sapratu, ka šis semestris būs labāks par iepriekšējo, kad viens otru redzējām *Zoom*. Mēs mācījāmies un priecājāmies, ka mūsu klasē nav neviens saslimis. Žēl, ka slimoja citi un mums nesanāca sarīkot Fukšu balli. Arī es saukstējos un kopā ar klasi neizbraucu klases ekskursijā uz zooloģisko dārzu. Ikdienas mācību starpbrīžos ir daudz jautrāk nekā mājas starp *Zoom*. Skolā katru dienu gājām ārā, spēlējām spēles, skrējām, smējāmies - bija ļoti jautri. Tuvojās semestra noslēgums, un mēs ar skolotāju gatavojāmies Ziemassvētkiem. Katrs rīts iepriecināja ar pārsteigumu zeķē. Interesanti bija arī Adventes rītu *Zoom* stundas. Diena ar liecību saņemšanu, našķiem un spēlēm bija jautrs semestra noslēgums.

Paldies mūsu skolotājam par to, ka viņas bija tik jaukas, iejūtīgas, izpalīdzīgas un daudz ko jaunu iemācīja. Saviem klasesbiedriem Jaunajā gadā un nākamajā semestrī novēlu veselību, labas zināšanas un atzīmes. Es apsolos būt rūpīgāka un uzmanīgāka, atbildīgāka pret saviem pienākumiem. **Fiona**

6. klases pirmais semestris tika pavadīts dažādās noskaņās. Semestra sākumā un vidū mēs saņēmām skumjas ziņas. Visvairāk mani apbēdināja ziņas par skolotāju Ivetu.

Mēs kopā ar klasi devāmies divās interesantās, priekpilnās ekskursijās. Pirmajā mēs uzzinājām daudz interesantu faktu par mežu, tā veidošanos, attīstību, aizsardzību un kokapstrādi. Otrajā apciemojām Rīgas Nacionālo zooloģisko dārzu, kur redzējām dažādus interesantus dzīvniekus. Man visvairāk patika krēpjināis vilks un melnais grifs.

Šajā semestrī mācībās man veicās labi. Vislabāk paveicās matemātika, angļu valoda un informātika. Es sapratu, ka klātienē ir vieglāk mācīties nekā attālināti, jo skolotāja tevi biežāk pamana un ir iespēja uzdot jautājumus un noskaidrot neskaidro. **Jānis**

Šis pusgads ir bijis episks. Es teiktu, ka bija vislabākais no visiem visu gadu garumā. Ieguvu daudz jaunu draugu, apskatīju daudz ko jaunu, kā arī daudz ko jaunu iemācījos.

Mana vissatriecošākā diena bija, kad ieguvu jaunu draugu. Apguvu, protams, arī daudz ko jaunu, beigās atzīmes nebija tik sliktas. Tomēr šajā pusgadā centīšos iegūt labākus vērtējumus. Man ir gan labākās dienas, gan spilgtākie mirkli, kuri ir, kad devos uz Rīgu ar draudzeni, kad pikojos ar klases biedriem un vispār kopumā, kad pavadu kopā laiku ar draugiem un ģimeni. L

ielākā daļa skolēnu negrib iet uz skolu un mācīties, bet man tomēr tā ir labākā lieta - iet uz skolu, tur es satieku draugus, pavadu labu laiku. Kopumā šis pusgads ir bijis ļoti veiksmīgs, brīnišķīgs. **Raila**

Mūsu 1. semestris

6. klase - manas domas un vērtējumi

6. klases 1. semestris bija diezgan divains, jo atkal bija jāpierod pie skolas sola kārtīgā klasē, nevis pie krēsla un nekārtīgā galda, kas mājās. Bieži parādījās "deja vu" sajūta, skolā sen nebija būts, un viss bija aizmirsis. Gada sākumā pat pietrūka klasesbiedru seju un balsu, bet tikai uz laiku. Pret semestra vidu atkal gribējās, lai tādu nav, īpaši brīžos, kad tie traucēja krievu valodas stundu, runājot vai netišām sakaitinot kādu skolotāju.

Kādā otrdienas vakarā atbraucu no mākslas skolas, pulkstenis bija jau pusastoņi, un sapratu, ka vēl jāizpilda latviešu valodas un matemātikas mājas darbi. Šī nebūtu problēma dažiem klasesbiedriem, kas iet gulēt pusnaktī, taču es dodos pie miera desmitos, un līdz tam vēl jāpaspēj paēst vakariņas, nomazgāties un izmācīties. Turklāt būs arī jāsaņem un jāpiesēžas pie galda, jo man ir grūti nosēdēt mierā, un vienmēr attopos, darot kaut ko citu. Tajā dienā sapratu, ka laiks ir jātaupa. Esmu sapratusi vēl kādu lietu - vienmēr domā par nākotnes sevi – aizej gulēt agrāk, ja zini, ka neizgulēsies, izpildi mājas darbu dažas dienas iepriekš, ja zini, ka nebūs laika vēlāk vai būsi nogurusi grūtās dienas dēļ.

Nenožēloju ne sekundi no 1. semestra, jo, ja mēs nožēlosim katru savu kļūdu vai vārdu, mēs visu dzīvi tikai sēdēsim bēdu un nožēlu ezerā. **Katrīna**

Biju ļoti priecīgs atgriezties klātienē mācībās, satikt draugus, klases biedrus un, protams, arī skolotājas. Jo pērn abus semestrus mācījāmies attālināti no mājām, bija grūtāk uztvert jauno vielu, un bieži vien likās garlaicīgi. Šajā gadā vēlreiz pārliecinājos, ka es labāk braucu uz skolu un rakstu ar marķieri piemēru uz skolas tāfeles, nevis pavadu pusi dienas pie datora.

Esmu sapratis, ka ar centību ne tikai skolā, bet arī treniņos un sadzīves lietās var sasniegt lielus mērķus.

Spilgtākais mirklis šajā pusgadā bija, kad visas skolas priekšā 18.novembrī tiku apbalvots ar atzinību par centību un sekmēm. Šī atzinība man deva spēku, vēlmi turpināt šo semestri tikpat labi, kā tas uzsākts! Tas arī lieliski izdevās, semestra beigās saņēmu bronzas ābolu par sekmēm. Vēl man palicis atmiņā lielisks klases vakars, kur izspēlējām dažādas spēles, pabeidzām 1. semestri labā garastāvoklī un devāmies brīvlaikā priecīgi!

Ziemas brīvlaiku pavadīju ļoti aktīvi – bijām ar ģimeni slēpot veselu nedēļu Slovērijas kalnos, guvu jaunu pieredzi un nebijušas sajūtas. Esmu labi atpūties un gatavs uzsākt 2. semestri. **Kristers**

Pirmais pusgads skolā paskrēja ļoti ātri. Šis ir bijis pārbaudījumu laiks ne tikai mums, skolniekiem, bet arī skolotājiem, jo visiem ir bijis jāpārliecinās par sevi, kas ir bijušas diezgan bieži pēdējā pusgada laikā.

Kopumā pavadījām ļoti labu laiku ne tikai klasē, bet arī ekskursijās. Viena no manām mīļākajām ekskursijām bija tā, kurā ar klasi devāmies uz Rīgas Nacionālo Zoodārzu.

Gads ir bijis interesants ar to, ka vīrusa dēļ tika apgrūtināts mācību process - maskas, testu veikšana un līdz ar to agrāki rīti skolā, nedrīkstēšana būt kopā ar citām klasēm. Bet es jebkurā gadījumā esmu ļoti pateicīga, ka mācības notiek klātienē, nevis attālināti.

Mana galvenā atziņa man pašai - saprotu, ka man jācenšas vairāk. Zinu, ka neveltīju pietiekami laiku mācībām, un tas atspoguļojas manās sekmēs. Neatdevu sevi pilnībā mācībām un neesmu apmierināta ar rezultātu. Zinu, ka varu vairāk un varu labāk. Esmu sev apsolījusi strādāt cītīgāk.

Esmu pateicīga, ka mana klase ir ļoti draudzīga, jo mēs visi mierīgi varam sadzīvot. Protams, dažreiz strīdamies, bet tas ir normāli. Manuprāt, man ir vieni no labākajiem klasesbiedriem. Manā klasē mēs ļoti jautri visi varam sarunāties un draudzēties. **Luīza**

Kā vienmēr, pirmās nedēļas iesākas atkārtot. Pirmajā semestrī es apguvu daudz jaunu zināšanu un arī tās, kuras jau biju mācījusies agrāk.

Šajā periodā, protams, ne viss bija viegls un vienkāršs, bet tomēr mēs tikām cauri. Mans spilgtākais šī semestra notikums bija, kad visa klase viens otram slepeni likām gardumus zeķītē. Un visnepatīkamākais bija, kad mums nenotika Fukšu balle, bijām visu sagatavojuši, bet pēdējā brīdī to atcēla.

Protams, manas atzīmes nebija desmitnieki, bet šo pusgadu es strādāšu čakli. Tomēr kopumā šis pusgads bija labs, un mums paveicās, ka vismaz tagad varam mācīties klātienē kopā ar visiem apkārtējiem. **Paula**

Vinnija Pūka diena

Vai zināt, kurš ir pasaules slavenākais lācis, kuru pazīst gan bērni, gan viņu vecāki un vecvecāki? Jā, tas ir Vinnijs Pūks! Pasaulē ik gadu 18.janvārī tiek svinēta Vinnija Pūka diena, kas ir slavenā pasaku varoņa radītāja Alana Aleksandra Milna dzimšanas diena.

Šogad rakstniekam ir apaļa jubileja – 140 gadi, tāpēc 5.klases skolēni 18.janvārī pavadīja, svinot Vinnija Pūka dienu: ar skolotāju Ilzi M. un Ingu līksmi dziedāja "Dungā dziesmiņu", "Rabarberu raudsi" u.c., ar skolotāju Ilzi L. aizrautīgi skatījās animācijas filmiņu angļu valodā, Ilonas vadībā tika radīta jauka spēle, bet datorikā ar Andu janvārī tika apgūtas koplietošanas prezentācijas, kurās 5.klases skolēni plānoja Vinnija Pūka dzimšanas dienas svinības.

"Katra diena, kuru pavadām kopā, ir mana mīļākā diena."

Mūsu 1. semestris

5. klase - manas pirmais pamatskolas semestris

Šis semestris bija iespaidīgs, ar notikumiem bagāts un daudzpusīgs. Man tas ir atstājis gan pozitīvas emocijas, gan deva labu iedvesmu mācību procesa turpināšanai.

Es tikai sāku iepazīt mūsu jaunus skolotājus. Daži no tiem ir stingrāki, bet citi ne tik stingri. Klases lokā nākuši jauni klasesbiedri, tāpēc ikdienu kļuva interesantāka. Mani novērojumi ir patiesi priecējoši, ceru, ka tā arī turpināsies. Rudens vidū klases skolotāja mūs iepriecināja ar ekskursiju pa Ķekavu. Mēs jautri pavadījām laiku kopā ar klasesbiedriem. It īpaši mani iepriecināja pēdējais semestra mēnesis, kad katrs no mums kļuva par tādu kā mazu rūķīti. Visi klasesbiedri mēģināja pārsteigt izvēlēto cilvēku ar, viņuprāt, vispiemērotāko dāvanu, kuru labvēlī, nevienam neredzot, ielika savam saņēmējam dažādās neiedomājamās vietās.

Manuprāt, katrs klases audzēknis centās izpildīt visus savus pienākumus kvalitatīvi un apzinīgi, lai skolotāji un viņi paši būtu apmierināti, par ko saņēma diplomus un godalgas. **Adrians**

Pamatskolā es savas gaitas uzsāku 2021.gada 1.septembrī. Es ļoti gaidīju skolu, jo iepriekšējais mācību gads pārsvārā notika attālināti.

Viena no visspilgtākajām atmiņām par mācību darbu skolā man ir par latviešu valodas stundām. Man negāja viegli, jo bija grūti izsekot līdzi un apgūt daudzās jaunās norādes un noteikumus, kā pildīt mājas darbus, kā gatavoties stundai un konsultācijām un kā piedalīties stundas procesos, ko pierakstīt, ko tikai izlasīt, ko izrakstīt, ko pasvītrot, kā formulēt pareizi un precīzi. Man tas bija kas jauns un grūti apgūstams. Vajadzēja pārvarēt bailes, lai sadzirdētu, saklausītu un izprastu uzdoto. Un vēl joprojām tas ir grūti man, bet nekas nav neiespējams un visu var apgūt ar laiku.

Domājot par klases dzīvi, es atceros, kā mēs iesākām klases biedru iepriecināšanu un lutināšanu ik pārdienas ar mazu pārsteigumu. Es izlozēju Loti un iepriecināju viņu ar saldumiem, smalkmaizīti un sirsniņas atslēgas piekariņu. Doma bija atklāt slepeno lutinātāju liecību izdošanas dienā, bet tas nenotika, jo mana klase atkal aizgāja karantinā. Runājot par tālmācību, man nepatīk, ka nevar satikties ar klases biedriem. Bet mēs tāpat mēģinājām atrast veidus, kā sazināties ik dienu.

Dzīve ir kā pasaka! Tajā ir gan labi, gan ne tik labi notikumi. Tāpēc es ticu, ka grūtības mūs stiprina un mēs varam šķērsmīgi apgūt 5.klases vielu! **Amelia**

Šis gads ir bijis citādāks nekā pārējie skolas gadi.

Mēs vairākas nedēļas bijām mājāmācībā, un bija daudz citādāk nekā parasti, jo stunda ilga tieši 40 minūtes. Mājasdarbus varēja pildīt starp stundām, darīt, ko grib, starpbrīžos. Varēja daudz ilgāk gulēt nekā parasti, arī iet gulēt varēja vēlāk nekā parasti. Bija daudz vairāk brīvā laika nekā parasti. Tiešsaistes stundās ir daudz vieglāk iemācīties un interesantāk mācīties.

Vairākas reizes, kad bija sniegs, mūsu klase gāja ārā un pikojās, un tas bija ļoti interesanti.

Mums bija dāvinātāji, bet mēs nezinājām, kuram katrs dāvina, jo viss notika anonīmi. Mani neatminēja.

Gads skolā bija interesants, jo skolā bija daudz notikumu. **Edgars**

Pirmais semestris pamatskolā bija bailīgs. Viss bija citādāk, skolotāji mainījās, un mums bija jāpārvācas uz skolas otru pusi.

Pirmajā skolas dienā es biju uztraukusies par to, ka es sāku pamatskolu un mainās klases. Man ir divas labas un tuvas draudzenes. Mēs visos starpbrīžos

satiekamies un dažreiz palīdzam viena otrai. Viņas man palīdzēja nebaidīties no visa.

Sākot pamatskolu, mainās arī skolotāji, manai klasei ar tiem paveicās. Es ar savu klasi biju ekskursijā, mēs ļoti jauki pavadījām laiku. Arī gadījās tā, ka mēs pabijām attālinātajās mācībās, bet skolotāja izdomāja aktivitātes, kuras bija jauki pildīt.

Šis semestris ir bijis savāds tāpēc, ka skolā bija obligātas maskas un iknedēļas testēšana. Tas ir jaunums gan skolēniem, gan arī skolotājiem. Man ir daudz labu atmiņu par pirmo semestri pamatskolā. **Elza**

1. semestra sākumā es un mana klase iepazīnāmies ar skolotājām un kabinetiem, kur mums jāiet.

Man ļoti patīk bioloģijas kabinets, jo tur ir daudz interesantu lietu, piemēram, manekens.

Man nav īsti mīļākais priekšmets. Visi ir jauki. Semestra vidū mums bija jāpaliek vienā kabinetā. COVID-19 dēļ nevarējām satikt citas klases. Bet, pirms tas notika, es un Ralfs gājām un spēlējām "sasaldētos" ar 6. klasi.

Tad, kad bija Halovīns, mums būtu bijis Fukšu balle, kurā mūs biedē 6. klase. Bet nenotika. Tad nāca Ziemassvētki - bija jātaisa kalendārs. Es, Zane un Lote gatavojām kalendāru apmēram 6 stundas. Pēc tam mums visiem kopā bija jārotā klase. Tad beigās mēs bijām kontaktpersonas 2 reizes, un mums bija Zoom stundas. **Ernests P.**

Mūsu 1. semestris

5. klase - manas pirmais pamatskolas semestris

Šis semestris daudz atšķirās no pagājušiem semestriem. Mums tika piešķirtas jaunas klases skolas otrā galā kopā ar jauniem skolotājiem un jauniem mācību priekšmetiem. Slimības dēļ mums vairākas reizes vajadzēja mācīties attālināti. Tas man ļoti nepatika. Vairākas skolas aktivitātes tika atceltas. Bet tas nenozīmē, ka viss bija atcelts.

Semestra sākumā notika Dzejas dienas, tā bija pirmā reize, kad mēs izgājām visas skolas priekšā un deklamējām pašu izvēlēto dzejoli. Jaunums - es iestājos "Ķoci", kas ir skatuves runas pulciņš, kur kādreiz dalībnieks bija mans brālis. Astoņas dienas vēlāk bija skolas ekskursija. Tā šogad notika citādi - katra klase devās pašu izvēlēta maršrutā, jo kopā nedrīkstēja. Mūsu klase apmeklēja uzņēmumu "Konfelāde", kas ražo želejas konfektes un atrodas tepat Ķekavā. Vēlāk mēs devāmies pārgājienā "Ķekavas vēsturiskās vietas" un spēlējām minigolfu. Tas bija jautri.

Oktobra sākumā notika Skolotāju diena. Mēs sarūpējām jautri izpušķotu arbūzu skolotājiem, un es pirmo reizi uzstājos ar skatuves runas pulciņu "Ķocis". Novembrī mēs skolā svinējām Latvijas dzimšanas dienu, tāpēc izveidojām Latvijas kontūru no svecītēm. Decembrī rotājām klasi ar pašgatavotām dekorācijām, jo notika konkurss "Labāk izdekorētā klase".

Piektās klases pirmais semestris pagāja ļoti ātri, es ceru, ka nākamais būs ar labākām sekmēm un neatceltiem pasākumiem. **Gundega**

Šajā semestrī daudz kas bija interesants. Man patika, jo mēs daudz ko iemācījāmies un uzzinājām. Mani klases biedri bija ekskursijā un teica, ka bija ļoti jauki, diemžēl es tur nevarēju tikt slimības dēļ. Tas nebija jauki, jo noka vēju vairākas mācību stundas. Pateicoties tam, ka mācos šajā skolā, man tagad Latvijā ir jaukas draudzenes. Ļoti labi atceros, kā visi dekorējām klasi. Piemēram, uztaisījām dekorācijas no papīra un arī sniegpārslas uzlikām uz sienas, protams, arī izveidojām mūsu kalendāru. Noteikti nevar aizmirst, kā devām Ziemassvētku dāvanīņas tiem, kuriem izlozējām no lapiņām. Tā kā mums tagad ir brīvdienas, vēl nepabeidzām šo izlozi, bet jaunajā gadā pabeigsim. Šis bija man visspilgtākās atmiņas no pirmā semestra. Tas bija ļoti interesants, un viss bija labi. Tāpēc es ceru, lai tā turpinās arī nākamais. **Katrīna**

Jau no pirmās klases es esmu sapņojusi būt par pamatskolas audzēkni, jo man likās, ka tad es būšu pie lielajiem bērniem. Vēl es vienmēr esmu gribējusi izmēģināt, kā tas ir, kad katrā priekšmetā mainās skolotājas. Tad nu tagad tas ir piepildījies. Pirmais interesantais piedzīvojums bija jau 1. septembrī. Tad mēs visi nevarējām sagaidīt, kad varēsim tikt iekšā skolā savā jaunajā klasē. Pārsteigums bija, kad skolotāja teica: "Kāpiet pāri šim sliekšnim ar labo kāju, lai jums ir veiksmīgs šis piektais gads!" Mums iedeva maizes šķēlīti. Lai mēs justos kā mājās. Tas bija mans pirmais solis 5. klasē. Nākamie soļi nebija, kā cerēti, jo bija jāmacās attālināti. Es ceru, ka viss interesantais mācību darbā vēl notiks!

Man gribētos, lai dzīve 5. klasē ir tikpat krāsaina un "garšīga" kā mūsu kopīgi gatavotie augļu salāti! **Lote**
Kad bija uzsnidzis sniegs, klases starpbrīdī gājām skolas pagalmā un pikojāmies ar klasesbiedriem. Pēc stundām es lēju sveci, un tajās varēja pielikt jebkādu krāsu un smaržu. Vēl taisīju šokolādes figūriņas, kuras pēc tam uzdāvināju vecākiem. Audzinātāja aizveda mūs interesantā ekskursijā. Mēs bijām Konfelādē. Visi taisījām marmelādes, daži tās apēda uzreiz. Pēc tam minigolfā es biju viena no labākajām. Kad nebija sniega spēlējām dažādas ķeršanas spēles. Man ļoti patika, kad bija jādekorē klase. Tas bija pirms Ziemassvētkiem. Ar Loti palikām līdz plkst. 17:00 un dekorējām. Man ļoti patika braukt uz latviešu valodas konsultācijām (man tētis lika šo uzrakstīt). Ir dažas lietas, kas skolā nepatīk, bet par to varbūt citreiz. **Magdalēna**

Pienāca 1. septembris, pirmā skolas diena, kas notika klātienē, biju priecīgs satikt arī visus savus draugus. Sākumā mūs visus skolotāji apsveica ar to, ka esam jau lieli, jo nu jau esam 5. klase. Tas bija jauki un svinīgi.

Vēlāk mēs varējām ienākt skolā un apskatīt savas jaunās klases, viss bija jauns - jauni kabineti, jauni skolotāji. Tā mēs mācījāmies un centāmies, līdz pienāca Skolotāju diena. Apsveicām visas skolotājas, kas bija ļoti priecīgas, un mums bija liels prieks, ka varējām iepriecināt viņas. Tuvojās Ziemassvētki. Kopā ar skolotāju izlēmām, ka vajag izrotāt klasi, lai ir skaisti. Katram vajadzēja atnest paštaisītu rotājumu. Es atnesu savus rotājumus, ko palīdzēja taisīt nedaudz arī mamma, - tās bija sniegpārslīņas un sniega bumba. Mani klasesbiedri arī atnesa skaistas sniegpārslīņas un bumbiņas. Vēlāk klases vecākie izrotāja klasi. Tā bija fantastiski izrotāta, un visiem patika - gan skolotājiem, gan mums. Varēja gaidīt Ziemassvētkus!

Bet tad man notika nelaime, es 14. decembrī saslimu ar COVID-19. COVIDS gribēja man nozagt Ziemassvētkus tāpat kā Grinčs. Tagad esmu vesels, labi, ka neslimoju ilgi un smagi, labi, ka bijām visa ģimene kopā. **Ričards K.**

Mans 1. semestris 5. klasē bija mazliet dīvains, jo man vajadzēja pierast pie tā, ka mums ir citi skolotāji un citas klašu telpas. Pirmajā krievu valodas stundā es īsti neko nesapratu, jo skolotāja visu stundu runāja krieviski, es varēju saprast tikai tad, kad viņa rādīja, lai paņem grāmatu vai kladi. Mēs bijām plānojuši kino vakaru ar visu klasi, bet kovīd dēļ mums nesanāca. Es, Lote un Ernests taisījām Adventes kalendāru, tas bija ļoti jautri. Lotei bija jāiet ap trijiem, bet es ar Ernestu paliku līdz pat pieciem. Pirmais semestris nebija vislabākais, bet tāpat bija ļoti jautri! Un es ceru, ka šajā semestrī mēs varēsim beidzot uzrīkot kino vakaru. **Zane**

Mūsu 1. semestris

5. klase - manas pirmais pamatskolas semestris

1. semestris ir beidzies, kopumā man šis mācību laiks ļoti patika: labas atzīmes, spilgtas atmiņas un laiks, ko mēs kopā esam pavadījuši mācoties un draudzējoties!

Lielāko daļu mums stundas bija Zoom, bet mēs izturējām un pārvarējām daudzās karantīnas, tad sākās skola klātienē, un bija vēl jautrāk! Man visspilgtāk atmiņā ir ekskursija pa Ķekavu, bijām dažādās vēsturiskās vietās un pat rūpnīcā! Protams, kā arī klases dekorēšana, kad mēs palikām līdz plkst.18:00 skolā un veidojām Adventes kalendāru, citās dienās mēs pa starpbrīžiem dekorējām klasi kā viena kopīga ģimene, un tas man visvairāk patīk!

Man ļoti patika redzēt, kā daži klasesbiedri palīdz dekorēt un sakārtot klasi, tas bija viens liels komandas darbs! Turpinām tā, un 2. semestris būs vēl labāks! **Ralfs**

Šis pamatskolas 1. semestris bija visneparastākais semestris manā skolas dzīvē, taču interesantākais.

Kad es ieradus skolas pagalmā 1. septembrī Zinību dienā, biju mazliet nobijusies tāpēc, ka mūsu klasei bija jauna klases skolotāja un divi jauni klasesbiedri. Bet ātri pieradu pie jaunās klases skolotājas, pie citu mācību priekšmetu skolotājiem, kā arī jaunajiem klasesbiedriem. Mūsu klasei interesantu, piedzīvojumiem pilnu mirkli ne-trūkst. Es parakņājos savās atmiņās un atcerējos elpu aizraujošu dienu klases dzīvē. Šī bija klases ekskursija. Mēs pabijām dažādās vietās Ķekavā.

Katru dienu, kad beidzās mācību stundas, pie sevis nodomāju: "Cik žēl, ka jau beidzās stundas, es gribētu mācīties vēl un vēl...". Ceru, ka tā būs arī turpmāk. **Raina**

Šī mācību gada pirmais semestris bija notikumiem pilns un nedaudz citādāks nekā iepriekšējie.

Paša sākumā bija Dzejas dienas, kurās vajadzēja norunāt izvēlēto dzejoli. Man tas patika, tāpēc ka es varēju labi iemācīties dzejoli, kas man ne īsti padodas.

Septembra beigās bija rudens ekskursija. Tepat pa Ķekavu, bet tika apskatītas vietas, par kurām es iepriekš neesmu zinājis.

Pēc rudens brīvlaika mācīšanās notika attālināti līdz pat 15. novembrim. Vairākas reizes tiku noteikts kā kontaktpersona, un, kad citi klasesbiedri mācījās klātienē, es - mājās.

Decembra sākumā mūsu klase sāka dekorēt informātikas kabinetu, un bija tik daudz dekorāciju, ka tāfeli nevarēja saredzēt. Pirms svētkiem centāmies iepriecināt citu un slepeni pārsteidzam klasesbiedrus ar nelielām dāvaniņām.

Pirmais pamatskolas semestris pagāja ātri, interesanti. Klāt otrais! **Roberts**

Drīz būs 2. semestris, bet man ir sajūta, ka tikai tikko sākās 5. klase. Pamatskolā gandrīz viss mainījies – citas skolotājas, citi priekšmeti, un katra stunda citā kabinetā, bet tas man patīk, jo tad dzīve liekas krāsaināka.

Rudenī dažas dienas bija siltas, bet pārsvarā lija lietis, un tad kļuva slapja zeme. Man labāk patīk spoža saule vai lipīgs sniegs. Kādā novembra rītā es piecēlos pulkst. 7:00, lai ietu uz skolu. Kad mūsu mājā uziet pa trepēm augšā, tieši pretī ir liels logs. Man īsti nepatīk celties agri, bet, kad es paskatījos ārā pa logu, ieraudzīju pirmo balto sniegu. Mans garstāvoklis uzlabojās.

Skolā mācību stundās skats pa logu bija brīnumains, un starpbrīdī visa mūsu klase pikojās ar lipīgo sniegu! Anna Rudenī es sāku iet 5. klasē un jutos satraukts un savīļņots. Tas bija liels notikums manā dzīvē.

Mācību gadu uzsākām ar jaunu audzinātāju, un viņa bija ļoti jauka pret mums. Es zināju, ka mani sagaidīs daudz grūtību un pārbaudījumu. Man bija gan priekpilns mācību gads, gan grūtību pilns.

Septembrī mūsu klase devas rudens ekskursijā. Mēs bijām Konfelādē un Biohumusā un apmeklējām dažādus objektus.

Man grūtības sagādāja matemātika un latviešu valoda, bet viegli gāja sociālajās zinībās. Matemātikā un latviešu valodā bija grūti apgūt jaunas tēmas, bet sociālajās zinībās man patika pildīt somas.lv testus. Skolā vai mūsu klasē bija kāds saslimušais, tāpēc bija jāmacās no mājām, bet man patīk mācīties mājās.

Vēl mums bija Ziemassvētku loterija, kurā izlozējām, kuru klases biedru katrs apdāvinās, bet diemžēl vīrusa dēļ to nācās atlikt uz nākamo gadu. Decembrī mūsu klase divas reizes bija karantīnā. Man ļoti patika mācīties mājā, taču pietrūka klases Ziemassvētku pasākumu. Kopumā šis semestris bija grūts, bet arī priecīgs. **Eduards**

Šis semestris aizlidojis kā vēja spārniem, šķiet – pagājušas tikai dažas nedēļas, laiks skrien neticami ātri!

Sākumā biju satraukta, jo mūsu klase satika jaunas skolotājas un mācījamies citās telpās. Man ļoti veicās angļu, krievu, vācu valodā, un izrādās, ka mācīties valodas nav tik grūti! It īpaši, ja ir ļoti skolotāji, kuri ļoti paskaidro. Nav man tādas stundas, kas man nepatīktu, jo visas savā ziņā ir interesantas.

Man patika jauni mācību priekšmeti un tas, ka ēdnīcā, ēdot ar lielajiem, neviens vairs neklīdz un neskraida.

Bija Dejas dienas, ekskursija pa Ķekavu, jā, piekrišu, visiem pietrūka ballītes, lektoriji vai jebkādi citi notikumi, bet ceru, ka 2. semestrī būs jautrāk. Esmu nopelnījusi dažādas atzīmes, esmu centusies, bet ne pietiekami, un to apziņos. Tāpat kā visi, jaunajā gadā apsolos būt centīga, pacietīga, lai būtu labākas atzīmes.

Semestris bija interesants, man tas patika, un ar nepacietību gaidu nākamo! **Elizabete**

Mūsu 1. semestris

5. klase - manas pirmais pamatskolas semestris

Mana spilgtākā atmiņa par klases dzīvi - visi greznojām klasi Ziemassvētku stilā. Tad vēl gatavojām augļu salātus ar putu krējumu un vēl krāsni ceptu ābolu. Klasē mēs nestrīdamies un nekaujamies.

Šajā semestrī atzīmes nebija tās labākās, jo jauna skola, neko nesapratu, bet tagad zinu, kā te ir. Man vissliktāk gāja latviešu valodā, bet skolotājam esmu pateicīgs par to, ka viņa tērēja savu laiku man konsultācijās. Nākamo semestri es mācišos kā traks un bez apstājas.

Man mani klases biedri patīk, jo darām visu kopā, nevis pa vienam. Paldies visām skolotājām par ieguldīto darbu mūsu mācīšanās. [Ernests J.](#)

Man šis semestris pagāja labi. Ja tas būtu jānovērtē, es to novērtētu ar 7. Bija grūtības Covid dēļ.

Atmiņā ir palicis tas, kā es pirmajā dienā viens pats dzīvojos, jo man nebija draugiem ar citiem draudzēties. Vēlāk es ieguvu draugus. Mācības pārsvarā nebija grūtas, man bija jāpiestrādā pie vācu valodas un it īpaši pie latviešu valodas. Tas, kas man ir palicis atmiņā, - mūsu latviešu valodas skolotāja ir stingra, bet viņa labi iemācīja, turpretim mūzikas skolotāja mācīja stingri un gribēja, lai viss ir perfekti, un man tas nepatika.

Mēs ar tēti noskaidrojām to, ka mana vidējā atzīme ir 7, bet visvairāk man bija aštonnieki. [Jēkabs](#)

Lielāko daļu savu klases biedru es pazīstu jau kopš pirmās klases, un visi ir ļoti mainījušies. Katram ir savs talants, un ir interesanti redzēt, kā cits ko izdara, kas tev liekas neiesejami.

Bet klases biedri ir mazākā lieta, kas šogad mainījās. Mums mainījās arī lielākā daļu skolotāju. Sākumā man bija grūti pierast, jo katrs māca citādi, bet tagad es jau esmu pieradusi. Divi jauni priekšmeti - literatūra un krievu valoda.

Vēl mums bija jāstaigā pa klasēm. Sākumā man tas likās grūti. Gada sākumā skatījos stundu sarakstā un gāju meklēt īsto klasi.

Man labāk patīk mācības klātienē, jo tā ir daudz vieglāk saprast mācību vielu, kā arī citreiz ir tehniskas problēmas. Protams, sēžot mājās, pietrūkst savu klases biedru. Atnākot atpakaļ uz skolu, mēs bijām tikai vienā klasē lielākoties. Man tas patika.

Šis semestris bija interesants. Mēs iemācījāmies daudz ko jaunu un atkārtojām veco! [Luīze](#)

Man ļoti patika mans pirmais semestris - gan ekskursijas, gan mācību stundas, bet prātā ir palikusi viena ļoti jauka un jautra atmiņa.

Ziemassvētku dekorācijas! Tādēļ, ka šī bija viena no retajām reizēm, kad mūsu klase sadarbojās, neviens nesēdēja, bet gan visi palīdzēja viens otram. Mūsu klase visas dekorācijas taisīja paši: viens - eglītes dekorācijas, cits - papīra virtenes. Manuprāt, mūsu klasē visi sadarbojas un palīdz viens otram. Mēs varam izdarīt jebko!

Man liekas, ka mums izdevās labi izdekorēt mūsu klasi, jo beigu beigās saņēmām diplomu par visrotalīgāk izdekorēto klasi! Ceru, ka visi to atceras tik koši un jauki kā es. [Madara](#)

Man šis 1. semestris ļoti patika. Es sākšu ar pašu satraucošāko. Tās ir atzīmes. Man tās bija normālas, bet, skatoties uz tās, saprotu, ka varēju daudz labāk. Rakstot par atzīmēm, es atcerējos pāris notikumus, kas notika mācību stundās.

Matemātikas stundā dabūju pirmo un arī pēdējo konfektu, un tas notika pirmajā mācību nedēļā. Nu, jūs jau zināt, ka matemātikas skolotājam patīk arī visādi joki. Reiz viņa izstāstīja vienu tādu joku, un visa klase smējās un uz sekundē atmeta mācīšanos.

Vēl mums, puisiem, sākās maziņš karš pret meitenēm. Tas sākās, kad bija jādekorē klase. Nevarējām izlemt, kā dekorēs, kurš būs galvenais.

Manuprāt, klase 5. b ir pati skaļākā pasaulē, jo man dažreiz tā vien gribas pazust no klases un skolas un nenākt atpakaļ. Bet man patīk sava klase, jo daudzkārt palīdzam viens otram, un vienmēr klasē ir jautrība. [Pauls](#)

Ar tikšanās prieku, satraukumu uzsāku 1. semestri. Šis semestris bija daudzām

spilgtiem notikumiem. Daži spilgtākie no tiem man ir palikuši atmiņā. Mainījās klases audzinātāja, kura ir ļoti jauka. Kā arī Fukšu balli nācās atcelt covid-19 ierobežojumu dēļ. Ziemassvētku gaidīšanas laiks skolā gan izdevās skaists - ar daudzām pārsteigumiem.

Mums bija jāstaigā pa klasēm, ko es biju ļoti gaidījis. Dažreiz apmaldījos, bet beigās vienmēr nonācu pareizajā klasē.

Ziemassvētku gaidīšanas laikā mūsu klases audzinātāja izlozēja, kurš kuram ir

Ziemassvētku rūķis. To nevienam nedrīkstēja atklāt. Kā arī dekorējām klasi, kur katrs ir pielicis roku. Rakstījām vēstuli Salatēvam. No tām skolotāja izrakstīja 2-4 teikumus katram skolēnam. Tad tie bija jānorunā kameras priekšā.

Manuprāt, šie 4 skolas mēneši ir bijuši ļoti produktīvi un jautri. Es šinī pusgadā jutos

laimīgs un priecīgs. Mans 1.semestris ir izdevies! [Ričards K.](#)

Šis 1. mācību gada semestris bija ļoti interesants. Man nepatīk mācīties attālināti, bet bija brīži, kad nācās. Skolā visu laiku bija jānēsā maskas, tikai kad gāja ārā tad varēja noņemt. Man vēl grūtāk bija ar masku, tāpēc ka man ir brilles, un tās stikliņi svīda ciet, kad ieelpoju.

Man patika decembris, tāpēc ka tas ir Adventes laiks, un skola bija izdekorēta.

Arī klases dekorēšanas konkurss, kurā piedalījās visas klases, bija jautrs, tāpēc ka paši bērni varēja nest no mājām vai taisīt rotājumus. Man likās, ka visskaistākie rotājumi ir paštaisīti no sirds. Mūsu klasei iedeva šādu uzslavu "Visrotalīgākā noskaņa un īpaša uzslava no vizuālās skolotājas Ilonas".

Ceru, ka 2. semestris nebūs attālināti. Man ir palikušas tik daudzas labas atmiņas prātā par 1. semestri, ka tās pat visas nevar saskaitīt. Es ļoti vēlējos 1. semestri beigt skolā, bet diemžēl tas neizdevās, un pēc liecības un diplomiem bija jābrauc atpakaļ uz skolu. Esmu pateicīga, ka mums pilnīgi visu semestri nevajadzēja būt attālināti. [Sabīne](#)

Par 1991. gada barikādēm es uzzināju

Stāsta 6. klase

Uzzināju, ka Dainis Īvāns un Artūrs Snips rakstīja laikrakstu "Sirdsdaugava". Interesanti bija arī uzzināt par raidījumu "Labvakar!", tāpēc ka tas kļuva par vienu no neatkarības procesa virzītājiem. Vēl - Latvijas Tautas frontes nedēļas laikraksts "Atmoda" bija pirmais neatkarīgais opozīcijas laikraksts Latvijas PSR. Mazliet nobrīnījos, ka Dziesmotā revolūcija bija Trešā atmoda, kas bija laika posms Baltijas valstu vēsturē. Man pat likās apbrīnojami, ka grupa "Helsinki - 86" bija pirmie, kas uzsāka cīņu par Latvijas valstiskās neatkarības atjaunošanu. Amanda

Skolā mācījāmies par šo šaušalīgo laiku. Dažas skolotājas piedzīvojušas barikāžu laiku un stāstīja savus stāstus, emocijas un notikumus. Es teiktu, izklausās kā filmā: Lietuvai uzbruka Krievijas armija, tad Latvija uzzināja par šo iebrukumu un gatavojās aizsargāt savu zemi, "X stunda" tuvojās katru minūti. Cilvēki no tālākajiem Latvijas nostūriem brauca, lai aizsargātu mūsu valsts svarīgākās celtnes. Aukstumā iekūra uguns kurus, sievietes gādāja par ēdienu, vīrieši būvēja barikādes no betona blokiem. Par laimi, mūsu tauta ar savu saliedētību spēja novērst Padomju armijas uzbrukumu. Mūsu saliedētība ļāva Latvijai atkal kļūt brīvai. **Amēlija**

Barikādes notika no 13. līdz 27. janvārim 1991. gadā.

Kopš 1996. gada janvāra vairāk nekā trīsdesmit tūkstoši barikāžu aizstāvji ir apbalvoti ar Barikāžu dalībnieka piemiņas zīmēm.

Pirmais OMON upuris Latvijā bija Roberts Mūrnieks.

Latvijā barikādēs svarīgo objektu aizsargāšanā piedalījās ap tuveni 50 tūkstoši, bet mitiņā 15 tūkstoši cilvēku.

Šogad apritēja 31 gads kopš barikāžu laika.

Latvijā barikāžu laikā tika nošauti 8 civiliedzīvotāji. **Augusts**

Ka Vecrīgā barikādes tika demontētas 1992. gada rudenī.

Ka Latvijas Tautas frontes sarīkotajā protesta manifestācijā Daugavmalā sapulcējās ap 500 000 cilvēku, lai izteiktu savu atbalstu lietuviešiem un paustu gatavību turpināt uzsāktu valsts neatkarības atjaunošanas ceļu.

Ka Barikādes izveidoja arī Liepājā, Kuldīgā un pie Ulbrokas.

Ka cilvēki neapbruņoti devās uz barikādēm no daudzām Latvijas pilsētām.

Ka plašākā nozīmē šis apzīmējums var tikt attiecināts uz laika periodu līdz 1991. gada 21. augustam, kad notika pēdējais OMON specvienību uzbrukums Jēkaba ielas barikādēm. **Fiona**

Tās bija Rīgā pie svarīgiem objektiem – Latvijas Televīzijas Zaķusalā, Telefona un telegrāfa centrālās Dzirnau ielā, Latvijas Radio un Saeimas ēkām Vecrīgā.

Cilvēki cēla barikādes no lieliem betona blokiem, šķembām, kokiem un citiem celtniecības materiāliem, lai tanki nevarētu izbraukt. No laukiem tika savesti vairāki desmiti smago automašīnu un traktoru.

Cilvēki organizēja dežūras pie barikādēm, kurināja uguns kurus, bija vienoti, atbalstīja cits citu un bija gatavi aizsargāt un cīnīties. Doma baznīca bija galvenā barikāžu dalībnieku pulcēšanās vieta, kur varēja sasildīties un saņemt medicīnisko palīdzību.

Barikādes tiek uzskatītas par vienu no Trešās Atmodas galvenajiem notikumiem. **Jānis**

Bieži vien šķiet, ka esmu izdzīvojusi barikāžu laikus, jo zinu tik daudzas notikuma puses, vietas, dalībniekus un pašus stāstus. Dažreiz attopos domājot: "Kāpēc viņi darīja tā, nevis citādāk?" vai "Kāpēc tas vispār bija vajadzīgs?"

Tad padomāju un saprotu, ka varbūt nemaz nezīnu tik daudz, kā domāju. Ko lai dara, nevar jau visu zināt! Jāsaka, uzzināju par barikādēm piespiedu kārtā – vēstures skolotāja stāsta, klases skolotāja stāsta, vēl stāstījumi jāveido un vectēvam jāzvana. Šādos brīžos gribu, lai barikādes nekad nebūtu notikušas. Tomēr labi, ka piespiedu kārtā uzzināju, jo citādāk neko nezīnātu – esmu paslinka!

Domāju, ka cilvēkiem, kas stāvēja barikādēs, bija brīnišķīga sajūta, lai gan viņi bija netīri, nosaluši, izsalkuši un nobijušies, tā bija vienotības sajūta, ka visi ir kopā un ar vienu domu par Latvijas neatkarību. **Katrīna**

Par šo nežēlīgo 1991. gada janvāri jeb "Barikāžu laiku" es uzzināju šajā mācību gadā atkal kaut ko jaunu. Sākot no pirmās klases, katru gadu es domāju, mēģināju izprast, kā bija tiem cilvēkiem, kuri gāja un piedalījās, aizstāvēja mūsu zemi Latviju. Barikādēs piedalījās desmitiem tūkstošu latviešu un to ģimenes. Šajās 14 dienās dzīvību zaudēja 8 civiliedzīvotāji. Mani pārsteidza fakts, ka Latvijā Rīgas ielās var iznākt tāda tauta. Šie vēstures fakti iepriecināja mani, jo tas liecina par to, ka Latvija var! Paldies visiem, kuri aizstāvēja mūsu pašu Latviju. **Kristers**

XXV absolventi apciemo savu skolotāju

Ziemassvētku brīnums ir...

šie "lielie bērni" – Līna un Elizabete, Artūrs un Kalvis, un abi Kārļi, un Daniels. Viņiem beidzies 11. klases I semestris. Viņiem patīk pašreizējās skolas un klasesbiedri, un viņi turpina būt kopā kopš pamatskolas "Gaismas tilts 97". Viņi ļoti, ļoti sirsnīgi atnāk ciemos pie savas audzinātājas. Tas bija gaišs, balts un mīļš pārsteigums! **Sk. Silvija**

Par 1991. gada barikādēm es uzzināju

Stāsta 6. klase

Mana mamma tajā laikā dzīvoja Rīgā. Katru dienu viņa ar savu mammu nesa visādus gardumus un apģērbus, lai pabarotu un sasildītu cilvēkus, kas piedalījās barikādēs. Turklāt mans vectēvs ar savu tēti cirta malku, un vectēva mamma taisīja gardumus. Līdz šim laikam nekad nebiju iedomājusies pajautāt savai ģimenei, vai viņi piedalījās barikādēs, un izrādās, ka piedalījās. Un tādu, kas palīdzēja, bija simtiem. **Luīza**

Es uzzināju, ka manam tētim barikāžu laikā bija apmēram sešpadsmit gadu. Viņa mamma neatļāva manam tētim piedalīties barikādēs, bet mans tētis gribēja aizbraukt uz Rīgu no Jelgavas un paskatīties. Tādēļ viņš ar klases biedriem pa kluso, viņa mammai nezinot, aizbrauca uz Rīgu ar vilcienu un skatījās barikādes.

Mana mamma tajā laikā bija četrpadsmit gadus veca un dzīvoja Rīgā. Viņas skola bija tieši blakus Vecrīgai, kur bija barikādes. Mana mamma ar savu mammu nesa ēdienu cilvēkiem. Katru svētdienu mana mamma ar viņas mammu brauca ciemos pie viņas vectētiņa, un katru svētdienu vienā laikā viņas brauca ar autobusu uz mājām, izkāpjot pieturā pie Bastejkalna. Kad notika barikādes, tajā svētdienā viņas aizkavējās pie vectētiņa un nebrauca parastajā laikā. Ja būtu braukušas ar autobusu kā parasti, tad būtu izkāpušas pie Bastejkalna tieši tajā laikā, kad sāka šaut. **Paula**

Par barikādēm es daudz nezināju, bet nesen divdesmitajā janvārī man bija iespēja uzzināt daudz ko jaunu. Ar klasi devāmies pie novadpētniecības muzeja, kur mums pastāstīja par barikādēm. Es nebiju interesējusies par to, tāpēc man bija interesanti uzzināt visu, kas notika šajās 1991. gada dienās.

Kopumā man patika iegūt jaunu informāciju par šo notikumu, kā arī mēs apjautājāmies klases lokā par katra paša ģimenes locekļu saistību ar barikādēm. **Raila**

„Paldies” diena un projekts „Putni ziemā”

1. klases aktivitātes

Straptautiskā PALDIES diena

Vai tu zināji, ka 11. janvāris ir Starptautiskā PALDIES diena?

11. janvāris ir gada pats pieklājīgākais datums – šajā dienā atzīmē Starptautisko „Paldies” dienu, lai atgādinātu, cik svarīgi ik dienas ir izrādīt pateicību.

7 burti, bet cik daudz tie nozīmē! “P-A-L-D-I-E-S!”

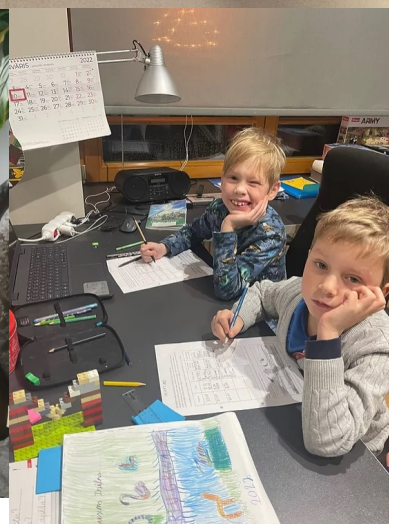
Neaizmirsīsim par šo mazo vārdu „paldies” arī ikdienā!

Tāpēc mēs, 1. kl., mēģinājām izdomāt dažādas idejas, kā atgādināt, kā mudināt visus cilvēkus teikt “paldies”!

Radās daudz ģeniālu ideju. Iepazīstinām ar tām:

- izveidot apģērbu, apavu, somu kolekcijas ar uzrakstu “Paldies” un “Lūdzu”;
- projēt uz māju fasādēm uzrakstu “Paldies” un “Lūdzu”;
- sadarbībā ar CSDD izveidot brīdinājuma ceļazīmes ar uzrakstiem “Paldies” un “Lūdzu”;
- atstarojošus aksesuārus, kur izgaismotos vārdi “Paldies” un “Lūdzu” u.c.

Lai izdodas un vienmēr paskām “Paldies”!

Projekts “Putni ziemā”

Attālināto mācību nedēļas laikā, sadarbojoties dizaina, dabas zinību un latviešu valodas skolotājiem, radās iespēja īstenot projektu “Putni ziemā”. Latviešu valodā lasījām par to, kā Latvijā pārziemo putni, analizējām putnu ēdienkarti – ko putni ziemā ēd, ko viņiem drīkst dot un ko ne, atšifrējām putnu nosaukumus, kurus varētu sastapt putnu barotavā. Dizainā un tehnoloģijās skolēni paši gatavoja putnu barotavu, izmantojot izlietotu piena paku jeb dot lietai otru dzīvi. Barotava tika dažādi noformēta, radot savu, unikālu dizainu. Tāpat, ja bija vēlēšanās, katrs skolēns varēja pagatavot putniem gardo bumbiņu, izmantojot mājās pieejamos produktus un sēklas. Dabas zinībās skolēni pierakstīja savus novērojumus, kā arī uzskaitīja, kādi putni apciemojuši viņu barotavu. Dažā pagalmā šī jau bija trešā barotava un ciemiņu bija daudz – ne tikai zīlītes un zvirbuli, bet tika novēroti arī dzeņi, dzilnas un sīļi.

Paldies skolēniem un vecākiem par iesaistīšanos, paldies skolotājiem par sadarbību! Tagad tik atliek barot putņus līdz ziemas beigām, jo mums jābūt atbildīgiem par tiem, ko esam pieradinājuši! **Sk. Sandra**

Ekskursija uz Riekstukalnu

Stāsta 6. klase

Kādā saulainā ceturtdienas dienā es ar klasi devos ekskursijā uz Riekstukalnu. Pēc stundām visi priecīgi un satraukti sagatavojāmies, saģērbāmies, un mūsu piedzīvojums varēja sākties. Nedaudz lija lietus, bet tas nevarēja sabojāt mūsu noskaņojumu.

Ceļā pavadījām savstarpējās sarunās. Nonākot galamērķī, devāmies paņemt inventāru, uzvilkām zābakus, kiveres, paņēmām slēpes, un bijām gatavi kopīgajai atpūtai. Sniga slapjš sniegs, bet mums par prieku brīžiem uzspīdēja arī saulīte. Devāmies uz pacelājiem, lai uzbrauktu pašā kalna galotnē. Augšā, jutu, ka vējš pūta ļoti stipri. Ik pa brīdim lija lietus. Visi kopā slēpojām, un bija ļoti jautri. Nobraucām pa visām slēpošanas trasēm – augstām, zemām, uzņēmām bildes jaukām atmiņām. Kad divas stundas aizritēja nemanot, laiks bija nodot inventāru. Pēc aktīvās slēpošanas bijām pelnījuši siltu kakao un smalkmaizīti kafejnīcā.

Man ļoti patika šī ekskursija, bija ļoti jautri un jauki pavadīt laiku ar klasesbiedriem. Un, protams, liels paldies mūsu mīļajai skolotājai Ilzei, ka viņa atbalstīja šo ideju un piekrita braukt. Mēs ļoti jauki pavadījām skolotājas vārda dienu. Es domāju - to varētu ieviest kā mūsu klases tradīciju, ka mēs katru ziemu kādu dienu visi kopā braucam uz Riekstukalnu slēpot. Jā, nepatika tas, ka dažos brīžos lija lietus - jaka, bikses un cimdi kļuva slapji, bet ... tad atkal uzspīdēja spožā saulīte.

Šī ekskursija man patika vislabāk no visām, kurās esmu bijusi ar klasi. **Fiona**

Esmu priecīgs, ka mēs kā klase varam aizbraukt uz ļoti lieliskām ekskursijām. Šī patika ikvienam no mums. Bija laba atmosfēra, un visiem bija smaids sejās. Tas, manuprāt, ir galvenais, labākais, kas ir šādos pasākumos. Paldies skolotājai par ļoti labo kopābūšanu. **Kristers**

Riekstu kalnā es biju izbrīnīts, ka tāda vieta, kas ir iedomājama tikai Vidzemes augstienēs, ir tikai divdesmit divu kilometru attālumā no Ķekavas.

Paugura pakāpes aprikojuma īres noliktavā biju pārsteigts par milzīgo piedāvājuma klāstu.

Slēpošanas kūrorts ir pat tik iecienīts, ka cilvēki brauc no Lietuvas turp. **Augusts**

Tie, kuri jau mācēja slēpot, slēpoja uz lielajiem kalniem, ieskaitot mani. Tie, kuri labāk no sākuma gribēja iesildīties, izvēlējās mazos kalnus. Es pagājušajā gadā neslēpoju, tāpēc biju priecīga, ka atkal varu to darīt. Mans mīļākais bija visstāvākais jeb "melns kalns". Esmu pārliecināta, ka slēpot ir ļoti jauki un interesanti, it īpaši ar draugiem. Šīs divas stundas paskrēja nemanot, bet es paspēju nobraukt pa visām trasēm, pat vairākas reizes! Uztaisījām kopbildi un tad braucām atpakaļ uz skolu.

Ideja doties uz Riekstu kalnu bija ļoti laba un noteikti interesanta. Es ceru, ka varēs realizēt vēl tikpat jautras ekskursijas, jo man tik ļoti pietrūka piedzīvojumkopā ar klasi. **Amēlija**

2022. gada 27. janvārī mēs ar klasi devāmies uz Riekstukalnu. Ar mani kopā brauca mans tētis, kurš palīdzēja organizēt šo pasākumu. Viņš slēpoja kopā ar mums un pieskatīja mūs uz kalna. Skolotāja Ilze kopā ar Railu, Katrīnu un Augustu gāja pastaigāties pa meža taku.

Mēs slēpojām divas stundas. Bija silts laiks, bet ik pa brīdim smidzināja lietus, tāpēc visiem drēbes beigās bija viscaur slapjas. Pauzē mēs ar tēti un māsu kafejnīcā dzērām dzērienus, kamēr staigātāji baudīja līdzīgu paņemtos gardumus. Man patika kopā ar tēti, māsu un klases biedriem slēpot, aktīvi pavadīt laiku svaigā gaisā un gūt pozitīvas emocijas. **Jānis**

Ceturtdien ar klasi bijām Riekstu kalnā - daļa slēpoja, daļa pastaigājās. Varēju kāpt uz slēpēm, tikai bija bail, jo nekad neesmu traukusies lejā no kalna un nedomāju, ka varēšu turēt līdzīgu pārējiem.

Kad bijām sagaidījuši, ka visi mūsu klases slēpotāji dabūja slēpes un kiveres, sākām iet pa taku. Nebijām droši, ka esam uz pareizās takas, bet turpinājām doties. Pa ceļam mēs runājām par bērnības atmiņām, par mājdzīvniekiem un pētījām meža zvēru pēdas, domājām, vai tās atstājis zaķis, kaķis, suns vai kāds cits dzīvnieks.

Takas beigās dzērām tēju no skaistām plastmasas vīna glāzītēm ar kājiņu, ko Raila bija atnesusi. **Katrīna**

Daži no mūsu klases nemāk slēpot, tāpēc viņi devās pastaigā ar skolotāju. Šogad uz kalna esmu bijusi divas reizes, tāpēc man no sākuma vajadzēja atkārtot pāris lietas, lai varētu iet braukt pa lielajiem kalniem. **Luīza**

Šai laikā, kad visur ir covid-19 un, apmeklējot pasākumus, ir jāvelk maskas, mēs izdomājam aizbraukt paslēpot, bet tie, kas nemāk, tie staigāja. Jo vismaz tur var paelpot svaigu gaisu bez sejas aizsargiem.

Sniga sniegs, un iepriekš bija lijis lietus, tāpēc ceļi bija ļoti slideni, bet tāpat mēs, staigātāji, - Ilze, Augusts, Katrīna un es - nogājām apmēram 3 km, kad ceļu mums rādīja kompass. Kā arī mēs pirms garās pastaigas nopirkām kafiju vai karsto upeņu dzērienu, lai nenosaltu, jo laikapstākļi bija diezgan vēsi. Pa ceļam bija daudz nogāztu egļu un krūmu, kā arī dzīvnieku pēdu un kara ierakumu. Pa to laiku slēpotāji - Fiona, Amanda, Luīza, Kristers, Amēlija un Jānis - jau bija nobraukuši lejā diezgan daudz reižu, un viņu laiks jau gandrīz bija beidzies. Man ļoti patika apmeklēt Riekstu kalnu, jo es pati tur nekad nebiju vēl bijusi, bet ceru, ka nākamreiz es braukšu tur slēpot, nevis staigāt. **Raila**

Lai katru dienu nebūtu jāsēž solā un jāmācās, mūsu klase izdomāja braukt apmeklēt Riekstu kalnu. Es šajā ekskursijā nepiedalījos, bet man klases biedrene pastāstīja, ko viņi tur darīja un kas notika.

Kad beidzās stundas, viņi sadalījās divās grupās. Viena grupa brauca ar Jāņa mašīnu un otra - ar skolotāju.

Staigātāji Riekstu kalnā bija Skolotāja, Augusts, Raila un Katrīna, un slēpotāji bija Fiona, Amēlija, Luīza, Kristers, Amanda un Jānis. Gājēji negribēja vai arī nemācēja slēpot, tādēļ viņi devās ceļā pa meža taku, pievarot apmēram 3 km. Ceļā sastapa dzīvnieku pēdas un Otrā pasaules kara ierakumus.

Pēc garās pastaigas visi četri gājēji devās uz kafejnīcu. Pa to laiku Fionai, Amandai, Luīzai, Amēlijai, Kristeram un Jānim bija beidzies slēpošanas laiks. Aptuveni desmit minūtes vēlāk visi satikās pie mašīnām un uzņēma kopīgu fotogrāfiju. Diena jau gandrīz bija galā, visi devās mājās.

Cik dzirdēju no saviem klases biedriem, bija ļoti jautri, un man žēl, ka es nevarēju piedalīties šajā piedzīvojumā.

Roberta Mūka domrakstu konkurss

Laureātu darbi

Paldies **248** dalībniekiem par piedalīšanos R. Mūka piemiņas iemūžināšanas konkursā!

Paldies 56 skolu 78 skolotājiem par iedvesmu, iedrošināšanu un atbalstu jauno talantu ataudzē!

Paldies atbalstītājiem, žūrijas komisijai, neatkarīgajai Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijas žūrijai un, protams, R. Mūka muzeja vadībai, Galēnu Kultūrvēstures biedrības aktīvistiem un Galēnu pamatskolais atbalsta komandai!

Preses relīze no Galēnu kultūrvēstures biedrības

Arī mēs piedalījāmies R. Mūka jaunrades darbu konkursā par tēmu "Lai zemei būtu vieglāk elpot, mums jāelpo tai līdz ..." Darba autors izvēlējās savu virsrakstu - atbilstošu tēmai. Konkursa žūrijas komisijas ir divas, un mūsu skolas vēsturē Daniels ir trešais autors, kas saņem abu žūriju vērtējumu. Iepriecina arī tas, ka šogad darbi bija dažādi formas ziņā – literārās pasakas, dienasgrāmatas fragments, pārspriedumi, dialogi. Sveicam laureātus un vēlām veiksmi visiem nākamgad. Zaudētāju nav, jo katrs darbs ir ceļš uz pānākumiem. Sk. [Silvija](#)

Zane Koisare

5. klase

2. vieta

Pasaka par Gailenīti un Ozoliņu

Katru gadu viena un tā pati ģimene pavasarī nāk stādīt koku stādīņus, lai izaudzētu jaunu mežu. Šis jau būs sestais. Pavasara sākumā, tad, kad jau kļūst siltāks, viņi aizbrauc un nopērk apmēram 50 stādus, un tā tas notiek septiņas dienas - vienā dienā visi 50 tiek iestādīti. Septītajā dienā - pēdējais stādīņš. Tā sākās mazā Ozoliņa piedzīvojums.

Bija jau garām daudz gadu, kopš to iestādīja, un tagad tas nav nemaz vairs mazs. Blakus izauga Gailenīte. Ozoliņš nopriecājās, jo nekad vēl sēne nebija bijusi tam tik tuvu! Viņš gaidīja un gaidīja, kamēr mazā Gailenīte paaugsties. Kad tā kļuva lielāka, Ozoliņš uzsāka sarunu.

"Sveika!" teica Ozoliņš. Gailenīte bija nedaudz samulsusi.

"Sveiks! Vai, lūdzu, pateiksi, kur atrodos?" jautāja viņa.

"Tu esi mežā, kuru cilvēki ir iestādījuši! Iedomājies! Cik daudz laika viņiem tas aizņēma!" atbildēja Ozoliņš.

"Nē, nebiju gan iedomājusies, ka pasaulē ir tik jauki cilvēki!" Gailenīte pārsteigti atbildēja.

"Viņi stādīja kokus katru gadu pavasara sākumā, bet ziemā vairs tā nedara. Bet tu īstenībā esi pirmā sēne, ar ko runāju," Ozoliņš teica.

Kādu dienu atnāca Sēnotājs un Galdnieks. Viņi abi gribēja jaunu galdu un jaukas vakariņas. Abi ir brāļi un dzīvoja kopā. Galdnieks negribēja iet dziļi mežā. Viņš vēlējas galdu no ozolkoka. Ieraudzījis Ozoliņu, meistars nodomāja: "Ak! Tas būs izcils! Varbūt pat jauni krēsli arī sanāks! Tik jāpadomā, kā to dabūt mājās." Atnāca brālis Sēnotājs: "Atlīksim uz citu dienu! Nevaru atrast nevienu sēni. Jaunnedē! pasēņošu." Gailenītei paveicās, tā bija noslēpusies zem lapas. Nākamajā dienā atbrauca galdnieks ar kravas mašīnu. Viņš pasauca arī savus darbiniekus, un mūsu Ozoliņš (jau liels Ozols!) no meža nonāca Galdnieka darbnīcā. Pēc nedēļas galds bija gatavs.

Tad Sēnotājs brauca uz mežu. Un re! Viņš atrada Gailenīti. Kāda laime! Gailēnu mērce Sēnotājam garšoja vislabāk. Pēc laika spainis pilns ar gailenēm! Uz jaunā galda brālis tīrīja dzelteno sēnu krokotās galviņas, un pēdējā palikusī bija Gailenīte. Viņa pazina Ozoliņu. "Sveiks! Tu arī te! Iedomājies, kas notika!" Gailenīte beidzot kādam varēja atklāt sirsniņu. Taču Ozoliņš neko neteica, jo... nebija vairs dzīvs. Gailenīte bija apmulsusi. "Kāpēc Ozoliņš neatbild?" viņa bēdējās. Viņa gribēja vēl ko stāstīt, kad liela roka viņu kopā ar visām gailenēm ... iebēra pannā.

Debesīs Ozoliņš satika vecākus, kuri to iestādīja. Tavu brīnumu! Viņi savu koku pazina pēc plāksnītes, uz kuras bija rakstīts Ozoliņa vārds. Vecāki bija neizpratnē. Viņi bija nodevuši mežu saviem dēliem mantojumā un vēlējuši to kopt un sargāt. Tā bija ģimenīte, kurā bija vecāki un divi dēli - Sēnotājs un Galdnieks. Vecāki bija ļoti vilušies, galu galā viņi stādīja mežu, lai būtu daudz, daudz koku, lai apkārtnē būtu skaista, lai gaiss būtu tīrs.

Paudzes mainās, un domas par to, kas svarīgāks, arī mainās. Man sanāca skumja pasaka.

Roberta Mūka domrakstu konkurss

Laureātu darbi

Lote Žēlastība

5. klase

Atzinība

Trīs dienas manā mūžā

2021. gada 19. novembris.

Es samiegojusies veru acis un skatos caur lielajiem logiem istabā. Redzu, kā saule starp kokiem sveicina mani. Tas liecina, ka skaists pēcsvētku rīts ir pienācis. Nez, vai šī diena būs ar kaut ko īpašu?

Man vienmēr ir patīcis būt pie mana opja, jo pie jūras ir miers, un tas man dod spēku. Izeju ārā un raugos uz šo krāšņo ainavu, un saprotu, ka pati gribētu būt daba vai kaut daļiņa no tās. Klausos, kā jūra šalc, un skatos, kā koki līgojas. No attāluma pamanu daudz krāsainu akmeņu. Pieeju tuvāk krastam un redzu, ka daudzi no tiem ir sīki, mazi stikliņi, kas atspīd saules staros. No vienas puses, man šis skats liekas ļoti krāšņs, bet reizē domāju - kāpēc ir tik daudz atkritumu? Pāiet laiciņš, par to domājot. Beidzot rodas laba ideja - kāpēc gan tos nesavākt! Nu lasu stiklu pēc stikla un saprotu, ka manas kabatas ir pilnas. Paņemot tos plaukstā, noprotu, ka arī tādās lietas var būt skaistas, ja tās pareizi izmanto. Jūra mums nekad neko nav prasījusi, bet cilvēki to piemēsla. Kādēļ gan stikla lausku mirdzumu neizmanto mākslas priekšmetos, nevis izmest kā nederīgu jūrā?

Un, re! Mani jau sauc opis, norādot uz nolauzto zaru, kurš jāaizvelk līdz ugunskuram.

2021. gada 20. novembris.

Braukt garo gabalu no Rojas uz mājām nogurdinoši ir visiem, pat arī mūsu sunim Hārlijam. Tā kā arī šodien ir brīvdiena, mēs visi esam ieplānojuši doties uz mežu.

Mežs ir vieta, kur es varu dzirdēt savas domas vai dažreiz nedomāt vispār neko. Pastaiga man dod iespēju atpūsties no elektroniskām ierīcēm, ko pēdējās divas nedēļas izmantoju katru dienu vairākas stundas.

Mans suns ir ļoti zinātkārs un ziņkārigs, tāpēc izstaigājam arī tādās vietas, kur taciņas ir šauras un ved diezoknī. Šodien uzgājām iepriekš nepamanītu stigu. Tā ir tik skaista - klāta ar sūnām, čiekuriem un mazām priežu skuju adatiņām. Bet nepatīkamā atklāsme ir tā, ka kāds ir izgāzis... daudz atkritumu. Mums visiem ir viena doma - tos atstāt šeit būtu noziegums. Labi, ka tēta mugursoma liela, lai varētu savākt pietiekami daudz. Pēc pārējiem atnāksim citu dienu.

Aizdomājos, ka tas tik jocīgi - ir cilvēki, kuriem ir enerģija nest savus mēslus tik dziļi mežā, bet ne līdz atkritumu konteineram. Es zinu, ka, savācot šos, neizglābšu mežus, bet varbūt kādu koku, kādu krūmu un varbūt kādu kukaini vai stirnu. Kņada bija liela, jo mans mazais brālis nebija gatavs neko pacelt un šoreiz nemaz mums nepalīdzēja, taču es esmu pārliecināta, ka viņš no tā mācīsies. Ka viņš nākamreiz, ko tādu redzot, pats ierosinās nomesto neatstāt.

Mājās atbraucot, jautāju tētim: "Kāpēc koki mums ir svarīgi?" Par skābekli es zināju, par mēbeļu izgatavošanu es zināju, tāpat par priežu čiekuru sīrupu, liepziedu tēju un par pirtsslotām es arī zināju. Bet nebiju aizdomājusies, ka koki varētu būt arī zemeslodes plaušas, ar kurām tā elpo.

Ir 2021. gada 21. novembris.

Man ir skumji šajās brīvdienās! Tik daudz tika darīts, lai sakoptu ... taču, atbraucot mājās, redzam - atkal apkārtni cilvēki ik pa laikam no jauna piedrazo un piedrazo. Esmu sapratusi, ka visus pasaules netīrumus es nevarēšu salasīt.

Meklēju Roberta Mūka dzejoļus, lasu un ne visu saprotu, bet šīs rindas laikam manam bēdīgajam noskaņojumam un apkārtnei der:

Šais drūmos laikos,
Šais izlurkātos laikos
Cilvēks stāv lietu centrā
Pats bez centra."

Ja tā, varu tik vien kā savākt aiz sevis un lūgt citus darīt tāpat.

Roberta Mūka domrakstu konkurss

Laureātu darbi

Katrīna Jeruma

6. klase

Atzinība

Glābsim zemi kopā

"Lai zemei būtu vieglāk elpot..." bieži aizdomājos par to, kad mazgāju rokas un ūdeni palaižu par daudz.

"Lai zemei būtu vieglāk elpot..." - kad atstāju gaisu aiz sevis istabā.

"Lai zemei būtu vieglāk elpot..." - redzot simtiem mašīnu, kas traucas pa Rīgas ielām.

Apcerot domraksta tēmu, atcerējos, un, lūk, pirmā atmiņa no bērnības: man bija kādi četri vai mazāk gadu. Kopā ar tanti piedalījāmies āra pasākumā, laiks diezgan vēss, man iesnas - izšņaucu degunu, nodomāju, ka neviens neredzēs, ja tagad ātri salveti izmetīšu. Tā arī izdarīju, bet tante pamanīja un lika man pacelt. Jutos slikti. Ne tādēļ, ka tiku pamanīta to izdarām, bet tādēļ, ka man kas tāds vispār bija ienācis prātā. Salvete, protams, nomesta nepalika.

Un vēl nākamā bērnības ainiņa, kura ieradās zaļā auto ar šķirošanas zīmi mašīnas sānos. Mana mazā māsa tecina un tecina ūdeni. Skatos, kā tik daudz ūdens aiziet prom nu pavisam bez vajadzības, un nodomāju: "Nē, tā nedrīkst būt! Man kaut kas jādara!" Sāku protestēt, un mēs abas patiešām vienojāmies, ka māsa nogriezīs ūdeni mazākā strūklā.

Manā ģimenē tā esmu es, kas iznesu šķirotos atkritumus. Mani gan bieži vien tas kaitina, bet katru reizi atceros, ka daru labu darbu un elpoju svaigu gaisu. Jau no pašas bērnības vienmēr esmu zinājusi, kurš atkritums kurā tvertnē liekams.

Šķiet, ka daudzi cilvēki nenovērtē, ko daba mums ir devusi, ko dod joprojām un cik milzīga, nozīmīga ir šī vērtība. Dzīvojot Latvijā, mums ir īpaši paveicies - ir svaigais gaiss, ir zaļa zāle, ir sēnes, ir koki, kuros varam iekarīnāt šūpuļtīklus vai ierīkot rotaļu namiņu, ir iespēja "Meža kaķi" traukties ar trosi pāri ezeram, ziemā braukt ar ragaviņām un slidot pa ledu.

Soruden ar klasi bijām "Latvijas Valsts mežu" organizētā izzinošā pasākumā Tomē, kur mežs bija burvīgs - kluss un mierīgs, katru soli sperot, ieraudzīju kādu sēni, skaisti noaugušus kokus vai to rakstiem klāto mizu.

Manam vectēvam, kuru saucam par Hadingu, pieder vairāki meži. Bieži kopā ar viņu dodos uz tiem un esmu ieraudzījusi gan zaķi, kas izlēpato no egles apakšas, gan stirnas, pat divus aļņus ir paveicies kārtīgi apskatīt, kamēr tie savukārt pētīja mūs. Man šajos koku ieskautajos plašumos pieder milzīgs akmens, pie kura abi ar Hadingu reizēm dodamies ciemos un ēdam našķus. Turpat blakus ir manas māsas un brālēna akmeņi - katram no mums tie tika uzdāvināti piecu gadu dzimšanas dienā. Visa mūsu saime arī strādā mežā, sakopjot un stādot jaunus kokus. Pēc pamatīga darba ieturam maltīti, un šķīvji mums ir ripas no koka stumbra. Man it īpaši patīk tur aizbraukt rudenī, kad lapas krīt pie vismazākās vēja pūsmas un zem kājām zeme viz košās krāsās. Diemžēl nav jau viss tik skaisti. Lasot R. Mūka dzeju, sapratu, ka viņš par pasaules izdzīvošanu mūs jau brīdinājis:

"Dievs nav miris. Ietīnies

Oglekļa dioksīdā un citu nāvīgu gāžu tvanā..."

Esmu pārlicināta, ka viņš gaida, kad palīdzēsīm viņam - paši sev.

Un vēl dzejnieks ar rūgtumu saka: "Dabas māte, cēlā māte

Jau sen mūs vairs nedzird."

Tās neskaitāmās tonnas atkritumu... saplēsto stikla trauku šķembas...

Novērtēsim, kas mums dots, un nepiemēslosim to - tāpat paši savu dzīvi. Nesaprotu, kādēļ gruži jānoņem uz zemes, ja atkritumu tvertne ir mazāk nekā piecu soļu attālumā. Nepiemēslosim to, kas mums ir dāvināts, kur mēs dzīvojam, no kā pārtiekam un kas mums dod daudz, daudz prieka. Elposim un augsim ar zemi kopā! Bangladešā, Mozambikā un daudzās citās valstīs meži ir izzuduši, zeme kļuvusi tuksnešaina un bērni katru rītu dodas pat 15 kilometrus pēc ūdens, lai ģimenēm būtu ko dzert. ... Šo valstu cilvēki lielākoties pārtiek no lauksaimniecības - ja nav ūdens, augi neaug un ļaudis cieš no bada! Mums ir tikai jāsavāc aiz sevis un jātaupa ūdens.

Arī mēs esam uz draudu sliekšņa, un tie nepāries, ja būsīm paviŗi, egoistiski, savtīgi, kurli un akli. Mums jau ir daudz piedots. Ir pēdējais brīdis atdot savus parādus.

Roberta Mūka domrakstu konkurss

Laureātu darbi

Daniels Gucans

9. klase

2 atzinības

Vai mēs esam gatavi dzīvot zaļi

"Būtu jāuzceļ piemineklis pasaulei.
Kā tā?
Vai tad viss jau aizgājis bojā?
Vai tad viss jau aizgājis bojā?
Vai tad nekur vairs nejut dzīvības dvesmu?
Taisni tā.
Dzird tikai trulus ķercienus:
- Es esmu, es esmu, es esmu -
Viss, itin viss ir kļuvis
Par homo sapiens ēsmu." (R. Mūks)

Man patīk būt kājāmgājējam. Eju uz skolu un baudu dzestro rītu, brīvdienās staigāju pa dabas takām, gar upēm, pa ierīkotiem celiņiem purvos. Un saprotu, cik lielu iespaidu mūsu, cilvēku, rīcība atstāj uz vidi. Ledāju kušanas dēļ paaugstinās ūdens līmenis, krasti iebrūk un temperatūra paaugstinās. Es nevēlos, lai cilvēku darbības dēļ pazūd šie skaistuma avoti, kurus katrs var izjust. Izjust ar dvēseli. Rodas jautājums: "Ko varam darīt?"

Tagad, dzīvojot globālas epidēmijas laikā, ļoti labi var izdarīt šādu salīdzinājumu - cilvēks dabai ir kā Covid 19. Iznīcinot pats savas "plaušas". Katru gadu no piesārņota ūdens vien nomirst 5 miljoni cilvēku, un no tā iet bojā arī dzīvnieki. No šīs slimības pagaidām ir nomiruši 5 miljoni un 200 tūkstoši pasaules iedzīvotāju, pandēmijai valdot divus gadus. Vai cīņa par dabas, par zemes veselību notiek? Intensīvi? Izlēmīgi? Ar rezultātiem, kas vieš cerību? Ātrās naudas dēļ gandrīz neviens nav gatavs ieguldīt lielus, nozīmīgus līdzekļus zaļākas rūpniecības attīstīšanai. Solīt gan - jā.

Mans tētis mācās par pasīvajām mājām. To viņš darīja pirms dažiem gadiem "Pasīvo māju institūtā", un papildina arvien vairāk savas zināšanas semināros. Šīs ēkas vispār nepieprasa apkuri. Lai varētu uzsildīt istabu, pietiek pat ar vienu svecīti. Par tādām nekad nebiju dzirdējis. Izlēmu nedaudz papētīt, kā tās izskatās. Biju pārsteigts. Tās izskatās ļoti modernas, ar lieliem logiem, veidotas no dažādiem materiāliem. Šāda celtnie varētu ļoti iederēties kādā gleznainā vietā. Dzīvojot šādā ēkā, es noteikti justos tuvāk dabai. Jo es par to šādi jau rūpētos. Ja vēl iegādātos videi draudzīgu auto, ar tīru sirdsapziņu zinātu - nenodaru nekādu kaitējumu dabai. Un, ja katrs cilvēks rīkotos līdzīgi, pirms viņš veic kādu pirkumu, mūsu nākotne jau būtu gaišāka. Es uzskatu, ka ļaudīm ir jāiemācās, ka jebkādi rīcībai ir sekas. Piemēram, ja staigā pa pilsētu, ir traģiski redzēt vārnu ar plastmasas korķi knābī. Par zivju pārtiku kļūst cilvēku atkritumi. Tie, kam ūdens ir viņu mājas, tās ir jau bīstamas. Tāpēc, ka atkal savu "artavu" devis cilvēks. Pat ziloņi, vislielākie zīdītāji uz mūsu planētas, iet bojā, jo tie apēd lielus daudzumus pārtikas maisiņu. Ja iznīcinām mežu, kur mēs staigāsim? Nebūs vietas, uz kurieni aizbēgt no pilsētas trokšņa un putekļiem.

Tāpēc manai paaudzei jāveic humānākais no uzdevumiem - jāglābj zeme, jāglābj planēta un līdz ar to arī pats cilvēks. No sevis pašā.

Pavisam vienkārša epizode manā dzīvē. Izlēmām nosvinēt Līgo svētkus atšķirīgi no ierastajiem braucieniem uz laukiem. Gribējām atpūsties Cēsis. Vecāki atrada jauku mītni, kurā bija viesnīca. Aiz ēkas atradās neliels dīķis, daži soliņi un galds. Svētku vakarā iekurinājām nelielu ugunsgrūdu, saklājām savu svētku galdu. Tā jauki pavadījām laiku līdz vēlai stundai. Kaut arī jau biju pusaizmidzis un visi vēlējās doties uz mūsu istabām, neatstājām nevienu papīrīti. Bieži pastaigājāmies pa kādām dabas takām, un tur vienmēr ir vairāki iepakojumi atstāti uz zemes. Ja ir blakus atkritumu konteiners, tad tos savācam. Lielajā talkā iztīrām dabu no atkritumiem. Kāpēc tāda vēl nav itin visu ikdienu? Slinkums? Vai tomēr mulķība? Nesapratne par to, kas jau notiek.

Nāk ziema. Visi vēlas sniegu, bet ziemas kļūst arvien siltākas. Lai mēs neaizmirstu, kas ir sniegs, kas ir ziema, lai mēs nepazaudētu to, kas mums dots, būsim apzinīgi un dabā gaidīti "kājāmgājēji"!

"[...] faktiski svētīgums cilvēkam ir svarīgāks nekā derīgums [...]," saka Mūks, vērtējot tehnoloģijas. Es ļoti vēlos to pieredzēt.

Privātā pamatskola "Gaismas tilts 97"

Nākotnes iela 3, Ķekava LV-2123

www.gt97.lv gt97@gt97.lv

Idejas, rakstus iesniegt skolēnu pašpārvaldei

Izdevuma redaktore **Silvija Zītare**

Datorsalikums **Kārlis Knopiņš**